Issue 04/March 2020

MEMON BOLI

Proudly presented by

CUTCHI LANGUAGE TUTORIALS

Mr Riaz Ahmed	Patron of Memon Boli
Manzoor Ebrahim, **Ansar Shakoor** **Rafeeq Seelat**	Editorial Board
Cover Page	Building adjacent to Aina Mahal - Bhuj– By Ansar Shakoor

വായനക്കാരുടെ അഭിപ്രായം—LETTERS TO EDITOR

Assalamu Alaikum , I really enjoyed reading this issue. - **Arfaz Iqbal**

EASA SAIT

The cover picture was fantastic with the painting of the mythical travel in magic carpet set in Arabian Nights stories.. Kudos to Miss Naeema Raashid.

- Editorial on Divorce and Easy-quitting habit prevalent in present day youth was inspiring and apt.
- Reminiscences of Janab Mansoor Ebrahim about yesteryear Kochi were nostalgic and beautiful.
- The interview with Janab Rasheed Usman Sait by Ansar Shakoor was exalting. It gave us a peep into one of the golden eras of Cutchi Memon Community of Kochi and the contributions and involvement of him.

- മർഹൂം സാലെ മുഹമ്മദ് സേട്ട്(സലിം സേട്ട്) - നെക്കുറിച്ചു ഇക്ബാൽ സക്കറിയ സേട്ട് തയാറാക്കിയ അനുസ്മരണക്കുറിപ്പ് ഏറെ ഹ്രുദ്യമായി. എനിക്ക് പ്രത്യേകിച്ചും അത് വായിക്കുമ്പോൾ സന്തോഷം തോന്നി. കാരണം, അത് എന്റെ ഫോപ്പ ആയത് കൊണ്ടാവും....എന്റെ ചെറുപ്പകാലത്ത്, യൂറോപ്യൻ സ്റ്റയ്‌ലിൽ വരുന്ന സലിം ഫൊപ്പാ ഞങ്ങൾക്കൊക്കെ വിസ്മയവും ഉം role model ആയിരുന്നു.

-ജനാബ് ആദം അയ്യൂബിന്റെ 'സിനിമയിലെ വർണവെറിയെ' സംബന്ധിച്ച ലേഖനം ഏറെ ശ്രദ്ധേയമായിരുന്നു.
കാലിക വിഷയങ്ങളെ ആധാരമാക്കിയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓരോ ലേഖനങ്ങളും ചിന്തോദ്ദീപങ്ങളാണു.

-J. M. ഇബ്രാഹിം സേട്ടിന്റെ "പടിപ്പുര" എന്ന കഥയും
Mrs. ഹാജിറാബായിയുടെ "സമ്പത്ത്" എന്ന മിനിക്കഥയും ഹൃദ്യമായിട്ടുണ്ട്.

- സജ് ന ഷെബി, റസിയ ഹുസ്സയ്ൻ എന്നിവരുടെ കവിതകകൾ ശ്രദ്ധേയമാമാണു. അവ രണ്ടും സഹൃദയ മനസ്സിൽ തറക്കുന്നവയാണു. ഭാവുകത്വത്തിന്റെ മിന്നലാട്ടം രണ്ടിലും കാണാം.

==============================

Contents

Page –2 വായനക്കാരുടെ അഭിപ്രായം—LETTERS TO EDITOR

Page - 4 Editorial " Kutch Tour and Bhuj Jamath" - Ansar Shakoor

Page - 5 കച്ചീ ഭാഷാ സഹായി - Kutchi Tuition
By Manzoor Ebrahim

Page - 6 കൊച്ചി ഫുട്ബോളിന്റെ ഇതിഹാസം -
The first National Soccer Player of our community -
By Rafeeq Seelat

Page - 9 "Face To Face With Mr. Wazeem Nishad" - Interview
Ansar Shakoor

Page - 11 മർഹൂം ഹാജി എം ഹുസൈൻ സേട്ട് ഒരു അനുസ്മരണം.
Thoughts of a daughter - Razia Hussain

Page - 14 എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട മട്ടാഞ്ചേരി - Nostaligia - By Adam Ayub

Page -17 മുഹമ്മദ് ജാഫർ ഹസ്സൻ സേട്ട് എന്ന മനുഷ്യ സ്നേഹി
Tribute to a humanist—By Harris Sait - Alleppey

Page - 18 "Jaane Kya Tune Kahi - Kutchi song By - J.M. Ibrahim Sait

Page - 19 മകൻ Short Story, By - By Mrs. Hajira Bai

Page - 22 "Paintings" BY Aaza Luqman, Naeema Raashid, Namra Raashid

Page - 23 How Does Education Fare In The World Of Today?
Thought of an youngster - Mohammed Aftab

Page - 25 "The Bhandhini" - Cultural Dress - Dr. J.M.I. Sait PhD

Page - 27 Serendipity and Kismet - An Experience
BY Akber Ayub

Page - 29 "The Wakeup Call" A thoughtful Artice
By - Danish Saleem Sait

Page - 31 "Boost Your Children's Self Esteem" Child Care By
By - Aalia Zakir

Page - 32 "What Is Islam" - A Religious Thought
By Janab Mohamed Hassan Easa Sait

Page - 34 "Community News" - Kochi & Trivandrum

Page - 35 "Phoolwari School" 36th Annual Day Celebration News

Page - 36 പിന്നാമ്പുറം - The Last Page - "ഗുണങ്ങൾ കാണുക, ദോഷങ്ങൾ മറക്കുക." ജനാബ് അഹമ്മദ് ഉസ്മാൻ സേട്ട് എഴുതിയ ലേഖനത്തിന്റെ പുനർനിർമ്മാണം - BY Riaz Ahmed

Editor's Note

<u>"Kutch Tour & Bhuj Jamath"</u> Ansar Shakoor

Cutchi Language Tutorials organised a Kutch tour in the 1st week of February, from the 4th to the 9th of the month. I think it was the first tour of Kutch in a group from Kochi. CLT members can be proud that we did it without any kind of prior experience, Alhamdulillah,…

We thank Mr.S.M.Junaid Sait for ingraining in us the seed of desire for such a tour.

It was an opportunity for many of us to visit our ancestral place and take a peek into the past. The Past that was buried deep in time, and the marks were removed by the earthquake. What we saw on our trip was the people of the present engaged in the struggle for their existence.

And yet, we all eagerly looked around for a familiarity of some sort that connected us to this city.

Though we couldn't particularly identify any place to say "They" came from here, I heard many saying that, "They" might have walked through this barren lands lying afar, as we made our way through the land of our ancestors…

Finally one day our tour took us to one small village, where amongst all our touristy shopping we heard our language - exactly as we speak. It was a moment of excitement. We kept talking and engaging with them over and over again to hear our language being spoken by the people of Kutch. Extremely similar to the way as we speak. … We all were sure, "They" would've, definitely might have come from here.?

Bhuj, is the center of the federation of 22 *Jamaths* in Kutch. Bhuj, Mandvi, Mundra, Naliya, Kothara, Vdadiya, Goyalmokhera, Memonvand, Pandhro, Mindiyari, Fulra, Gadsisa, Kodey, Shirva, Bharaper, Dahisra, Gagoder, Godhera, Kisanper, Basvav, and Khrakuva. All these *Jamaths* work closely together, helping each other and developing a strong bond between them. They conduct mass marriage every year which reduces the burden of marriage expenses. Their income is the rent from the shops, donations and the rent from the *Jamath khana* they give for functions to the memons and non-memons alike. They informed us that their *Jamath* is, Alhamdulillah, financially well to do and self reliant. (Some among us jokingly said before going that they may ask us for financial help - this was far from the truth).

Another thing I noticed is the youg blood in the *Jamath*. They told us, after the earthquake the old members of the *Jamath* all moved out paving the way for youngsters to come forward. The professionals and the youngsters re-built it. Most of the committee members who came to greet us were between the age of 25 to 35. Their treasurer is a CA.

Experiences of this trip is a treasure I will cherish all my life. Insha Allah, I will share some of those in the future.

In Kerala we got *Jamaths* at different places, can't we think about a federation of these *Jamaths*? In unity lies the power.…

Bhuj Jamath President Mr.Hanif Yunush Bai Isani, briefing us their Jamath activities.

The "Young Turks" of Bhuj Jamath, greeting us.

കച്ചീ ഭാഷാ സഹായി — Manzoor Ebrahim

കച്ചീ ഭാഷ ലിപിയില്ലാത്ത ഒരു ഭാഷയാണെന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിയാം. ഇതുമൂലം പ്രാദേശിക ഭാഷകളുടെ സ്വാധീനം ഈ ഭാഷയുടെ പ്രയോഗത്തിൽ വല്ലാതെ ബാധിച്ചിട്ടു ്. നമ്മുടെ കൊച്ചു കേരളത്തിൽ തന്നെ വിവിധ പ്രദേശങ്ങളിലെ കച്ചീ ഭാഷാ പ്രയോഗം വ്യത്യസ്ഥമാണ്. ഈ പോരായ്മകൾ കണക്കിലെടുത്തു കൊ ാണ് ഈ ഭാഷാ സഹായി തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നത്. മേമൻ ബോലിയുടെ ഇനിയുള്ള ലക്കങ്ങളിൽ കച്ചീ ഭാഷയുടെ പ്രയോഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരു പരമ്പര പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതാണ്.

ആദ്യത്തെ അദ്ധ്യായത്തിൽ മനുഷ്യബന്ധങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് പ്രതിപാദിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. മനുഷ്യൻ ഒരു സമൂഹജീവിയാണ്. സമൂഹത്തിൽ അവന്റെ ജനനം മുതൽ മരണം വരെയുള്ള ഘട്ടങ്ങളിൽ പലരുമായി ബന്ധം ഉ ാകും. അപ്രകാരമുള്ള ബന്ധുക്കളെ കച്ചീ ഭാഷയിൽ എങ്ങിനെയാണ് സംബോധനം ചെയ്യേ തെന്ന് നമുക്ക് നോക്കാം.

1. മാഡു = ആൾ, മനുഷ്യൻ
2. മാ = ഉമ്മ, അമ്മ
3. പേ = വാപ്പ, അച്ഛൻ
4. ബാ = സഹോദരൻ
5. ബേൻ = സഹോദരി
6. ചാച്ച = വാപ്പയുടെ സഹോദരൻ
7. ചാച്ചി = ചാച്ചായുടെ ഭാര്യ
8. മാമ = ഉമ്മയുടെ സഹോദരൻ
9. മാമി = മാമയുടെ ഭാര്യ
10. മാസി = ഉമ്മയുടെ സഹോദരി
11. ഫൊപ്പു= വാപ്പയുടെ സഹോദരി
12. ഫൊപ്പ = ഫൊപ്പുവിന്റെ ഭർത്താവ്
13. ഡാഡാ = വാപ്പയുടെ വാപ്പ
14. ഡാഡി = വാപ്പയുടെ ഉമ്മ
15. നാനാ = ഉമ്മയുടെ വാപ്പ
16. നാനി = ഉമ്മയുടെ ഉമ്മ
17. പൊത്തർ = മകൻ
18. ദീ = മകൾ
19. നോ = മകന്റെ ഭാര്യ
20. ജമായ് = മകളുടെ ഭർത്താവ്
21. ബൈഡി = ഭാര്യ
22. ധനി = ഭർത്താവ്
23. സസ്സ് = ഭർത്താവിന്റെ/ഭാര്യയുടെ ഉമ്മ
24. സോറോ = ഭർത്താവിന്റെ/ ഭാര്യയുടെ വാപ്പ
25. നെറാൻ = ഭർത്താവിന്റെ സഹോദരി/ സഹോദരന്റെ ഭാര്യ
26. പോത്രോ = മകന്റെ മകൻ
27. പോത്രീ = മകന്റെ മകൾ
28. ഡോയിത്രോ = മകളുടെ മകൻ
29. ഡോയിത്രീ = മകളുടെ മകൾ
30. സാൽ = അളിയൻ
31. സാലി = ഭാര്യയുടെ സഹോദരി
32. ബേണിയോ = സഹോദരി ഭർത്താവ്
33. ഡേർ = ഭർത്താവിന്റെ സഹോദരൻ
34. ഡേറാണി = ഭർത്താവിന്റെ അനിയന്റെ ഭാര്യ
35. ജേട്ടാണി = ഭർത്താവിന്റെ ജേഷ്ഠന്റെ ഭാര്യ

(തുടരും)

കൊച്ചി ഫുട്ബോളിന്റെ ഇതിഹാസം.

റഫീക് സീലാട്ട്

ഹൃദയം കൊണ്ടെഴുതുമ്പോൾ കൈ വിരലുകൾ വെറും ഉപകരണങ്ങൾ മാത്രം. വിവേക പൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഇന്ദ്രിയം കേവലം ഉപകരണങ്ങൾ മാത്രം. അല്ലേ? ആഗ്രഹങ്ങൾ മാത്രം മനസ്സിലൊതുക്കാതെ ആ ആഗ്രഹങ്ങൾ സഫലീകരിക്കുവാൻ പ്രവർത്തിക്കുക. വിജയങ്ങൾക്കും പരാജയങ്ങൾക്കും വെറും രണ്ടാം സ്ഥാനം മാത്രം. കഠിനാദ്ധ്വാനത്തിലൂടേയും പ്രവർത്തിയില്ലൂടേയും കിട്ടുന്ന സംതൃപ്തിയാണ് ഈ ലോകത്തെ ഏറ്റവും നല്ല വികാരം.

കായിക വിനോദങ്ങളിൽ മേൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമേകുന്ന കായിക വിനോദമാണ് ഫുട്ബോൾ. വിജയവും പരാജയവുമല്ല ഒരു കാൽ പന്തുകാരന്റെ ലക്ഷ്യംപൊരുതുക,നന്നായി പൊരുതുക. വിജയിച്ചാൽ സന്തോഷം. പരാജയപ്പെട്ടാൽ പൊരുതി തോറ്റതിൽ സംതൃപ്തരാകുക.

ഒന്നാലോചിച്ചാൽ ജീവിതത്തിന് കൊടുക്കുവാൻ കഴിയുന്ന ഏറ്റവും വലിയ സന്ദേശമാണ് സ്സോക്കർ നൽകുന്നത്. ജീവിതം എന്ന യാത്രയിൽ അച്ഛന് നല്ലൊരു മിഡ് ഫീൽഡറാണ്. അമ്മ നല്ല മിഡ് ഫീൽഡറാണ്. ഭാര്യ,കാമുകി, നല്ല സുഹൃത്തുക്കളൊക്കെ നല്ല മിഡ് ഫീൽഡേഴ്സാണ്. ലക്ഷ്യത്തിലെത്താൻ അവർ പല വഴികളും തുറന്നു തരുന്നു. ആക്രമണങ്ങളിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടുത്തുവാനായി അവർ കവജങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ചെറുത്തു നിൽക്കുന്നു. അതും ഒപ്പം നിന്നു കൊണ്ട്. അത് കൊണ്ടാണ് ഫുട്ബോൾ എന്ന കായിക വിനോദത്തെ മനുഷ്യന് മാറോട് ചേർത്തു നിർത്തുന്നത്.

ഫുട്ബോൾ എന്ന കായിക വിനോദത്തിൽ ഞാൻ ഏറെ ആരാധിക്കുന്നതും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതും സ്ട്രൈക്കേഴ്സിനെയല്ല. മിഡ്

ഫീൽഡർമാരെയാണ്. എന്തെല്ലാം കാര്യങ്ങളാണ് അവർ ചെയ്യുന്നത്. ആക്രമണത്തെ തടയുന്നു. വിജയം ലാക്കാക്കി കൊണ്ട് ലക്ഷ്യത്തിലെത്താൻ വലുതും കുറുകിയതുമായ പാസ്സുകൾ നൽകുന്നു. അവസരം ലഭിച്ചാൽ കോർണറിലൂടെയോ ഒരു പെനാൽറ്റിയിലൂടെയോ അവർ ഗോളടിച്ച് വിജയം സുതാര്യമാക്കുന്നു. ഫുട്ബോളിന്റെ മാന്ത്രികനായ ഫുട്ബോളിന്റെ ഇതിഹാസമായിരുന്ന പെലേ പോലും ഏറെ ബഹുമാനിച്ചിരുന്നതും ആരാധിച്ചിരുന്നതും തന്നോടൊപ്പം തന്റെ വിജയങ്ങൾക്ക് കാരണക്കാരായ Rivelino ,Santos,Valdir നെ പോലുള്ള മിഡ്ഫീൽഡുകളെയായിരുന്നു. കാരണം അവരില്ലെങ്കിൽ ആ പ്രതിരോധ ശക്തികളില്ലെങ്കിൽ ഒരു സ്ട്രൈക്കറില്ല. അവർക്ക് 1281 അന്താരാഷ്ട്ര ഗോളുകൾ പോയിട്ട് ഒരു ഗോള് പോലും വെക്കാന് കഴിയില്ല. അത്കൊണ്ട് ഫുട്ബോൾ എന്ന കായിക വിനോദത്തിന്റെ അമ്മയാണ് മിഡ്ഫീൽഡർ. അച്ഛനാണ്, സുഹൃത്താണ്, ഭാര്യയാണ് കാമുകിയാണ് മിഡ്ഫീൽഡർ.

ജുനൈദ് സേട്ട്.

കൊച്ചിയിലെ തിരുമല ദേവസ്വം വക സ്കൂളിൽ പഠിച്ചിരുന്ന മികച്ച ഒരു ഫുട്ബോളറെ എനിക്കറിയാം. S.M. ജുനൈദ് സേട്ട്. എന്റെ ജന്മ നാടായ കൊച്ചിയിലെ സാലൈ മുഹമ്മദ് സേട്ട് എന്ന മഹാനായ മനുഷ്യന്റെ മകന്. ബാല്യം തൊട്ട് ഫുട്ബോളിനെ അന്ധമായി ആരാധിച്ചിരുന്ന മികച്ചൊരു ഫുട്ബോളർ. ആഗ്രഹങ്ങളേക്കാളേറെ പ്രയത്നങ്ങൾ ക്ക് അന്നും ഇന്നും മുൻതൂക്കം നൽകുന്ന ഒരു വലിയ മനുഷ്യന്.

ആക്രമണ ഫുട്ബോളിനേക്കാളേറെ ലക്ഷ്യ സ്ഥാനങ്ങളിലെത്തപ്പെടാൻ സഹായിക്കുന്ന ഫുട്ബോളിന്റെ മദ്ധ്യ നിരകളിലായിരുന്നു ബാലനായ ജുനൈദ് സേട്ടിന്റെ ലക്ഷ്യം.

ലക്ഷ്യ സ്ഥാനത്തെത്തുവാൻ പ്രയാസമായിരുന്ന അറുപതുകളിലെ തന്റെ കൗമാരം. ആളൊഴിഞ്ഞ മൈതാനങ്ങളിൽ കാൽപ്പന്തുകൾ തട്ടി ലക്ഷ്യം തേടിയുള്ള യാത്ര തുടങ്ങി. മനസ്സിൽ നിറയെ പെലയോടുള്ള ആരാധന മാത്രം.
റേഡിയോവിലൂടെയുള്ള കമന്ററികൾ മാത്രം ഏക ആശ്രയമായിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടം. അവസരങ്ങൾ ഒരുക്കിയിട്ടും ഗോളടിക്കാൻ കഴിയാതെ വരുമ്പോൾ സ്ട്രൈക്കറെക്കാൾ പ്രയാസപ്പെടുന്ന മിഡ്ഫീൽഡർ. അവസരം കൃത്യമായി വിനിയോഗിച്ച് അതൊരു ഗോളായി മാറ്റുമ്പോൾ തുള്ളിച്ചാടുന്ന മിഡ്ഫീൽഡർ. ആ മനോഭാവമായിരുന്നു ബാലനായ ഈ കായിക താരത്തിന് ഒരു നാൾ. തന്റെ പ്രായത്തിലുള്ള കൗമാരക്കാർ പ്രണയ ലഹരി നുകർന്നിരുന്നപ്പോഴും ജുനൈദ് എന്ന ഫുട്ബോളറുടെ മനസ്സിൽ നിറയെ പ്രണയം ഫുട്ബോളിനോട് മാത്രമായിരുന്നു. സ്കൂളിലെ ഫുട്ബോൾ ക്യാപ്റ്റനായി.

തന്റെ കളിയുടെ മികവ് കണ്ട് അദ്ധ്യാപകരും സുഹൃത്തുക്കളും പ്രശംസിച്ചപ്പോൾ ഈ മികച്ച ഫുട്ബോളറുടെ ഹൃദയാഭിലാഷങ്ങൾ പൂവണിയുകയായിരുന്നു. പക്ഷേ വിജയ സാദ്ധ്യതകൾ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ പെടാപ്പാട് പെടുന്ന മദ്ധ്യനിരക്കാരന് എപ്പോഴും ദുരന്തങ്ങളുടെ നടുവിലായിരിക്കും. തന്റെ പതിമൂന്നാമത്തെ വയസ്സിൽ ഈ മികച്ച ഫുട്ബോളറിന് ഒരു വൻ ദുരന്തം നേരിടേണ്ടി വന്നു. അന്ന് ധാരാളം മുട്ടായികൾ സമ്മാനം കിട്ടുന്ന ഒരു കളിയുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ബോർഡിൽ കുറെ നമ്പറുകൾ എഴുതിവെച്ചിട്ടുണ്ടാകും. ഉണ്ടകൾക്ക് പകരം ആണിവെച്ച തോക്കുമായി ഉത്തരേന്ത്യക്കാരൻ വരും.കൃത്യമായി വെടിവെച്ച് ഈ ആണി ആ അക്കങ്ങളിൽ കൊണ്ടാൽ ധാരാളം മധുരമാർന്ന മുട്ടായി സമ്മാനം ലഭിക്കും. അങ്ങിനെ ഒരിക്കൽ ആ ഉത്തരേന്ത്യക്കാരന് ലക്ഷ്യം തെറ്റി ഈ ആണി വന്ന് തറച്ചു കയറിയത് ഈ പാവം ഫുട്ബോളിന്റെ ആരാധകന്റെ കണ്ണിലായിരുന്നു. അതും വലത് കണ്ണ്.

സർവ്വവും നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്ന് പലരും വിധി എഴുതി. അവിടെയാണ് ജീവിതത്തെ ഫുട്ബോളിന്റെ ആവേശത്തോടെ കണ്ടിരുന്ന ആ പതിമൂന്നുകാരന്റെ പ്രതീക്ഷയുടേയും ആത്മവിശ്വാസത്തിന്റേയും മുന്നിൽ ഞാൻ ശിരസ് കുനിക്കുന്നത്. പാതി കാഴ്ചയുള്ള ആ കണ്ണുകളുമായി പൂർവ്വാധികം ശക്തിയോടെ ജുനൈദ് സേട്ട് കളികളത്തിലിറങ്ങി.ഫുട്ബോൾ എന്ന മഹത്തരമായ കളി നൽകിയ സന്ദേശവുമായി. തുടർന്ന് നിരവധി ക്ളബ്ബുകൾക്കായി കളിച്ചു. തന്റെ കഴിവുകൾ തെളിയിച്ചു.

ഐ.എം.വിജയനൊന്നുമില്ലാത്തൊരു കാലമായിരുന്നു അത്. കേരളം കണ്ട മികച്ച ഫുട്ബോളേഴ്സായ മണി,ജാഫർ,വില്യംസ്, സേതുമാധവൻ,വിക്ടർ മഞ്ഞില,ബഷീർ അങ്ങിനെ പത്ത് പേരടങ്ങിയ പ്രീമിയർ ടയേഴ്സ് ടീമിനായി അവരോടൊപ്പം ജുനൈദ് സേട്ട് കളിച്ചു. മിഡ്ഫീൽഡറായ ജുനൈദ് സേട്ടായിരുന്നു അവരുടെ ആത്മവിശ്വാസം.

ഗോളടിക്കുവാൻ സേട്ട് ഒരുക്കിയിരുന്ന അവസരങ്ങൾ അവർ പാഴാക്കിയിരുന്നില്ല. പ്രശസ്തനായ ഒളിമ്പിയൻ അബ്ദുൽ റഹ്മനായിരുന്നു അവരുടെ കോച്ച്.

അദ്യ സന്തോഷ് ട്രോഫി മത്സരം വന്നു. മിഡ്ഫീഡറായത് കൊണ്ടോ കാഴ്ചയുടെ പ്രശ്നം കൊണ്ടോ ജുനൈദ് സേട്ട് ആ സന്തോഷ് ട്രോഫി ലിസ്റ്റിൽ ഉൾപ്പെട്ടില്ല. പക്ഷേ അദ്ദേഹം 1971 മുതൽ 83 വരെ ജൂനിയർ നാഷണൽ ടീമിൽ കളിച്ചു. 1974 ൽ കർണ്ണാടകയും കേരളവും തമ്മിലുള്ള മത്സരമായിരുന്നു. കോച്ച് ഒളിമ്പിയൻ അബ്ദുൽ റഹ്മാനായിരുന്നു. കളിയുടെ തോൽവി തിരിച്ചറിഞ്ഞ് കോച്ച് ഒരു ബേക്കിനെ തിരിച്ചു വിളിച്ച് ജുനൈദ് സേട്ടിനെ ഫോർവേഡായി ഇറക്കി. ആദ്യ പാസ്സിങ്ങിൽ നിഷ്പ്രയാസം അത് ഗോളായി മാറി. അങ്ങിനെ കർണ്ണാടകയെ തോൽപ്പിച്ച് കേരളം ഫൈനലിൽ പ്രവേശിച്ചു.

ജൂനിയർ ലീഗുകളിൽ നിരവധി തവണ കോർണറിലൂടേയും പെനാൽറ്റിയിലൂടേയും ജുനൈദ് സേട്ട് ലക്ഷ്യം കണ്ടിരുന്നു. 1971 മുതൽ 1983 വരെ ജുനൈദ് സേട്ട് ഫുട്ബോൾ രംഗത്തെ അത്ഭുത പ്രതിഭാസമായിരുന്നു. കാലങ്ങൾ പിന്നിട്ടെങ്കിലും ജുനൈദ് സേട്ടിന്റെ മനസ്സിൽ വലിയൊരു ദുഖം ഇന്നുമുണ്ട്. ഇന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കടവന്ത്രയിലുള്ള ഫ്ളാറ്റിൽ ചെന്ന് ഞാൻ ഇന്റർവ്യൂ ചെയ്യപ്പോൾ ആ കാര്യം അദ്ദേഹം പറഞ്ഞപ്പോൾ ആ മനസ്സ് വേദനിക്കുന്നത് എനിക്ക് കാണാന് കഴിഞ്ഞു.

1973 ൽ ജൂനിയർ ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ ടീം സെലക്ഷൻ വന്നു. കേരളത്തിൽ നിന്നും ആദ്യം നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട പേരും ജുനൈദ് സേട്ടിന്റേതായിരുന്നു. അലോയ് ഘോഷ് എന്ന അതി സമർത്ഥനായിരുന്നു കോച്ച്. രാത്രി ഭക്ഷണം കഴിക്കുവാൻ ടേബിളിൽ ഇരിക്കവെ സെലക്ഷന്റെ ഭാഗമായി കൃത്യനിഷ്ഠക്കാരനായ ആ കോച്ച് പറഞ്ഞു. പെട്ടെന്ന് ഡൈവ് ചെയ്യാന് പറഞ്ഞു. ഭക്ഷണം കഴിച്ചിരുന്ന കൈ പോലും കഴുകാതെ ആ കൈ തറയിൽ മുട്ടാതെ ജുനൈദ് സേട്ട് ഡൈവ് ചെയ്തു. കോച്ച് മറ്റുള്ളവരോടായി പറഞ്ഞു ജുനൈദ് സേട്ടിനെ മാതൃകയാക്കാൻ. അത്രയ്ക്ക് dedicated ആയിട്ടുള്ള കളിക്കാരനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ഫൈനൽ സെലക്ഷന് മത്സരം പഞ്ചാബിലെ പാട്യാലയിൽ നടക്കുകയാണ്. വാശിയേറിയ മത്സരമായിരുന്നു. കൊടും മഞ്ഞായിരുന്നു അന്നവിടെ. യാതൊരു മുന്നറിയിപ്പുമില്ലാതെ കോച്ച് അദ്ദേഹത്തോട് കളികളത്തിലേയ്ക്ക് ഇറങ്ങാന് പറഞ്ഞു. ഇത്രയും കൊടും തണുപ്പിൽ warm up ചെയ്യാതെ ഒരു കളിക്കാരനും ഇറങ്ങില്ല. പക്ഷേ തന്റെ മനസ്സിലെ ഫുട്ബോളിനോടുള്ള അടങ്ങാത്ത അഭിനിവേശവും ആവേശവും മൂലം അദ്ദേഹം ചാടിയിറങ്ങി. ആ മഞ്ഞിൻ നനവുകളിൽ വഴുതി വീണ് തുടയെല്ല് ഒടിഞ്ഞു പോയി. അങ്ങിനെ ഇന്ത്യന് ജൂനിയർ നാഷണൽ ടീം എന്ന പ്രതീക്ഷ അസ്തമിക്കുകയായിരുന്നു.

വിധിക്രൂരനായിരുന്നില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ജുനൈദ് സേട്ട് എന്ന ഫുട്ബോൾ മാന്ത്രികൻ ഇന്ന് ഫുട്ബോൾ മാന്ത്രികലോകത്തിന്റെ അധിപനായി മാറിയേനെ. കോച്ച് ഒളിമ്പിയൻ അബ്ദുൽ റഹിമാനോടൊപ്പം കൊൽക്കത്ത യിൽ പെലെയുടെ കളി കണ്ടതും അദ്ദേഹത്തെ പരിചയപ്പെട്ടതും ഒരു മുതൽ കൂട്ടായി സേട്ട് കാണുന്നു. ക്രിക്കറ്റിന്റെ ഇതിഹാസം സച്ചിൻ ടെണ്ടുൽക്കറുമായും സേട്ട് നല്ല സൗഹൃദത്തിലാണ്. കാമറൂൺ, അൾജീരിയ,ഒമാൻ,ഖാന എന്നീ ടീമുകളുടെ ലോക്കൽ മാനേജറുമായി അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഭാര്യയും മൂന്നു മക്കളുമായി സേട്ട് സന്തുഷ്ട ജീവിതം ആസ്വദിച്ച് വരുന്നു. മക്കൾ എല്ലാം വിദേശത്താണ്. സിനിമാ സീരിയൽ നടനും എഴുത്തുകാരനും സംവിധായകനുമായ ആദംഅയ്യൂബിന്റെ സഹോദരിയുടെ ഭർത്താവാണ് ജുനൈദ് സേട്ട്. ഫുട്ബോളിലും ജീവിതത്തിലും നല്ലൊരു മിഡ്ഫീൽഡറായി സേട്ട് പൂർണ്ണ ആരോഗ്യവാനായി ആഗ്രഹങ്ങളേക്കാളേറെ കഠിനാദ്ധ്വാനത്തിന് പ്രാധാന്യം നൽകി മുന്നേറുന്നു. സേട്ടിന് എല്ലാ ഭാവുകങ്ങളും. എല്ലാ നന്മ മരങ്ങൾക്കും നന്മകളുണ്ടാകട്ടെ

FACE TO FACE WITH Mr. Wazeem Nishad

Ansar Shakoor

Wazeem Nishad, many in our community wants to know more about you, so please could you say first about you, where are you from, your parents and siblings, your studies...

I was born in Kollam. I am the second born son of my parents Fathima (Anitha) and Nishad Sait. My schooling was from Infant Jesus Anglo Indian Higher Secondary School (Till 10th Grade) and TKM Centenary Public School (12th Grade). Graduated with a B.Tech degree in Mechanical Engineering from Sree Buddha College, Alappuzha, I went on to pursue M.Tech in Computer Integrated Manufacturing from TKM College of Engineering, Kollam. I am very passionate about sports since my school days!! I have excelled in various sports events including Basketball (kerala state level), handball (southzone cbse) and athletics (revenue district level). Right now, I am pursuing a PhD from IIT Madras under the Manufacturing Engineering Section of Mechanical Engineering Department. I work on developing new techniques for production of graphene for my PhD research and also for an industrial project. My love for academics, sports and good food has helped me adapt to the environments of different educational institutions.

My family has always supported and encouraged me to be passionate about my research and academics. My mother Fathima Nishad (D/o Late Azeez Sait & Late Zaibunisa Bai) is a homemaker and my father Nishad Sait (S/O Mariyam Bai & Late Ebrahim Sait) is a Trade Instructor at TKMCE, Kollam. I have an older brother – Anees Sait, who works as a Senior Analyst at Allianz located in Trivandrum Techno Park and a younger sister – Zulekha Nishad, who is currently pursuing Masters of Arts in English Literature at Amrita Viswa Vidyapedam. My wife, Bushnin Waseem Patel (D/O Habeeba and Waseem Patel) works as an Educational Research Data Analyst at IIT Madras under the Dean of Academic Research and also is a Scientific Writer and Editor too.

Learned from the media that your research is related with producing graphene platelets from Graphite, to a layman, how you explain what is the importance of this research?

As you know, the pencils we use contains lead. The lead is made of graphite and graphene is a basic constituent of graphite. Graphene is a newly discovered material which is made up of carbon (also called allotrope of carbon) arranged in a single atom thick two dimensional sheet. In spite of its density being extremely lower than any steel, graphene is about 100 times stronger than the strongest steel available. Graphene conducts heat and electricity very efficiently. Many scientists around the world have explored the applicability of graphene to build new electronic devices, conducting polymers, better lubricants and so on. Lab-scale fabrication and manufacturing of graphene can be done in smaller amounts but producing larger amounts for industrial use has not been easy. We wanted to address this research problem. Our research has been studying various unconventional mechanical ways to make this material, particularly in large amounts. Graphite acts as a good lubricant because of the way the graphene sheets can easily slide past each other. We have used this very lubricating action and applied it in the machining process, to separate the graphene sheets and help them stay suspended in a solution. Our way of making graphene generates many small graphene particles which can be separated out and used for various purposes.

How do you think your research will help the humans and the environment?

Graphene is one of the strongest and thinnest materials known to man and is also bio-compatible. So it can be used for various applications including biomedical, water and air purification, energy storage etc. It conducts electricity thirteen times better than copper. Graphene can also form an excellent barrier layer and has an extremely high surface area. This makes graphene a very promising material to be used in batteries and supercapacitors. Graphene also has a lot of other promising applications such as in the production of anti-corrosion coatings and paints, efficient and precise sensors, faster and efficient electronics, flexible displays, efficient solar panels, faster DNA sequencing, drug delivery, and many more. My research is entirely focused on producing good quality defect free graphene that can be used for its various applications.

What got you interested in this field?

Andre Geim and Kostya Novoselov of the University of Manchester discovered and isolated a single atomic layer of carbon i.e. Graphene for the first time and they received the Nobel Prize in Physics in 2010. Graphene is a very recent material known as the "Wonder Material" and its wide applicability intrigued me. I was very much interested in understanding the best method for producing large scale good quality graphene.

Do you remember any exciting incidents during research?

The appreciation received for the work I presented during conferences at Taiwan and USA has inspired me to stay on path and continue with my research. As a part of my Student Exchange Program I performed various experiments in Japan. The work culture and research labs were really amazing. Everyone there is extremely work-oriented and very organized. During my initial days I thought I would not be able to adapt to this highly organized and systematic environment. These days were the most exciting ones as the lab coordinators who taught me to operate the machines communicated in Japanese with very few English words. My struggle to understand kept me on my toes. As day went by, I quickly adapted to the work culture and this experience had been extremely exciting.

The challenges you and your team faced during this research.

Particles present in my sample were really small in size, about 1/ 10000th time thinner than a strand of hair. For the purpose of characterization and identifying material quality, its thickness and lateral measurements, many sophisticated machines are required to be used. Students belonging to Physics, Chemistry and Chemical engineering backgrounds usually deal with these equipment. My major challenge was accessing these facilities and being able to use them on my own. This challenge pushed me to get myself trained in using machines like Scanning Electron Microscopy, Atomic Force Microscopy, UV-Spectroscopy, Raman Spectroscopy, XRD and so on.

What you want to say to our youngsters who are interested in the scientific studies?

Studies in science and engineering or rather pursuing one's passion is very worthwhile. I urge all the youngsters of our community to pursue their dreams and follow their passion. One should always try to enroll into the best universities and institutions of your area of choice. Many of us are ignorant or unaware of the pool of opportunities that India has to offer in various streams of education. I suggest the youngsters to find out and approach established universities (preferably central universities in India) and institutes to collect information regarding their joining and scholarship programs. I also take this opportunity to highlight the fact that education in India or abroad in your desired subject area is not always expensive and unaffordable. There are many scholarships and facilities which are available to undergraduate, post graduate and continuing education candidates. For example scholarships such as DAAD, Full Bright, MEXT, INSPIRE, Commom Wealth and many others offer great scholarships and provide you with a platform to establish your dreams with your talent and persistence. I believe learning is a continuous process and does not always require one to attend college on a full time basis. There are various online, distance and correspondence programs and courses which anyone regardless of age, gender or status can pursue and continue their education. I would request elders of our community to support and encourage everyone and anyone who wants to learn. We should equally encourage and inspire both girls and boys , men and women to learn and fulfill their career path.

Thank you Wazeem Nishad for the time you spent with us. Really it will help and inspire many.

മർഹൂം ഹാജി എം ഹുസൈൻ സേട്ട് ഒരു അനുസ്മരണം.

റസിയ ഹുസൈൻ. റിട്ട: ടീച്ചർ, എം. എം. ഒ. എച്ച്. എസ്.

"ചക്രധാരി" എന്ന തൂലികാ നാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഹുസൈൻ സേട്ടു, മുഹമ്മദ് കാസം സേട്ടുവിന്റെയും ഫരീദയുമ്മയുടെയും മകനായി 1926ൽ ജനിച്ചു. 2015 ജൂൺ 16ന് കാലയവനികക്കുള്ളിൽ മറഞ്ഞു. കാവ്യാത്മകവും ആത്മീയ പരിവേഷവുമുള്ള ആദരണിയ വ്യക്തിയെക്കുറിച്ച് - മകളുടെ ദീപ്തമായ ഓർമ്മകൾ...
വിദ്യാഭ്യാസം സാന്റാക്രൂസ് സ്കൂളിൽ ആയിരുന്നു. ജീവിത ഭാരം ചുമലിൽ വന്നപ്പോൾ 18 വയസ്സിൽ മിലിട്ടറിയിൽ ചേർന്നു. അന്ന് രണ്ടാം ലോക മഹായുദ്ധത്തിന്റെ കാലമായിരുന്നു. രണ്ടു വർഷത്തെ സൈനിക സേവനത്തിൽ നിന്നും 1946ൽ വിടവാങ്ങി. വിമുക്ത ഭടന്റെ ആനുകൂല്യത്തിൽ ഇന്ത്യൻ ബാങ്കിൽ ക്ലാർക്ക് ആയി നിയമിതനായി. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ സ്വന്തം പേരിൽ സർഗ്ഗാത്മക കഴിവുകളെ എഴുതി പ്രസിദ്ധികരിക്കുന്നതിന് നിയന്ത്രണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ "ചക്രധാരി" എന്ന തുലികാ നാമം സ്വികരിച്ചു. "ചക്രധാരി" എന്ന തമിഴു ചിത്രമായിരുന്നു പ്രചോദനം.

അന്ന് ഏറ്റവും പ്രചാരത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മാത്രഭൂമി വാരികയിൽ ആയിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യകാല കഥകൾ പ്രസിദ്ധികരിച്ചു വന്നത് എന്നാണ് എന്റെ ഓർമ്മ. പിന്നീടങ്ങോട്ട് പല വാരികകളിലും മറ്റുമായി ധാരാളം കലാസൃഷ്ടികൾ പ്രസിദ്ധികരിച്ചു കൊണ്ടിരിന്നു. ഉയർന്ന ചിന്തയും ലളിത ജീവിതവും മുഖമുദ്രയാക്കിയ ആ വ്യക്തിത്വത്തിന് ആശയങ്ങൾ എത്ര ഗംഭീരമുള്ളതായാലും ലളിതവും സരസവുമായി പ്രതിപാദിക്കാനുള്ള അസാമാന്യ കഴിവിനെ പ്രകീർത്തിക്കുന്നു. അക്കാലത്തു മട്ടാഞ്ചേരിയിലെ ദ്വാരകദാസ് സേട്ടിന്റെ (ഗുജറാത്തി) ദീപ്തി മാസികയിൽ "ഞാനും നിങ്ങളും" എന്ന പംക്തിയും എഡിറ്റോറിയലും കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നു. ബാങ്ക് ജോലി കയിഞ്ഞ് നേരെ ദീപ്തി ഓഫീസിൽ. ഏറെ വൈകുന്നത് വരെ ജോലിത്തിരക്കിൽ ആയിരിക്കും. ക്ഷീണിതനായി വീട്ടിൽ എത്തിയാലും വീണ്ടും എഴുത്തിന്റെ പണിപുരയിൽ ആയിരിക്കും.

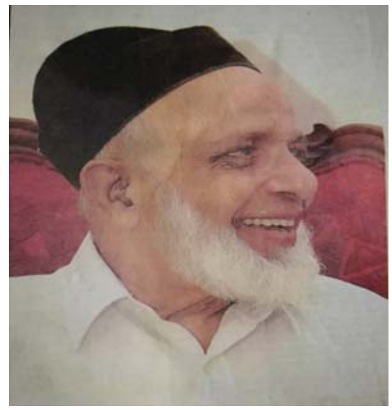

അന്ന് മാറ്റർകൾ പ്രെസ്സിലേക് പോകുന്നതിന് മുൻപ് അവ പകർത്തി എഴുതിയിരുന്നത് സഹോദര പുത്രിയായ കുൽസും ഭായി ആയിരുന്നു. സിനിമ നിരൂപണങ്ങൾ, കഥകൾ, ചിന്തോദീപങ്ങളായ ലേഖനങ്ങൾ എന്നിവ ആ തൂലികയിൽ നിന്നും നിർലോഭം ഒഴുകിയിരുന്നു. അവയെല്ലാം ദീപ്തിയിൽ തുടർച്ചയായി പ്രസിദ്ധികരിക്കാൻ തുടങ്ങി. മലയാള ഭാഷയിലെ പരിജ്ഞാനവും അവ അനായാസം കൈകാര്യം ചെയ്യുവാനുള്ള കഴിവും ഇവിടെ തുണയായി. കൂടാതെ ഹിന്ദി, ഉർദു, തമിഴ് എന്നീ ഭാഷകളും സായത്തമായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിലും പ്രാവണ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു.

അഹ്മദ് ഉസ്മാൻ സേട്ട് പത്രാധിപരായിരുന്ന "ചിത്രം സിനിമ" മാസികയിലും ചോദ്യോത്തര പംക്തിയിലും അതിന്റെ ഉന്നത തലത്തിൽ തന്നെ കൈകാര്യം ചെയ്യുവാൻ കഴിഞ്ഞു. അതിന്റെ അണിയറയിൽ ഭംഗിയായി പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള പ്രചോദനം ലഭിച്ചത് അന്നത്തെ രാജ്യസഭാ അംഗമായിരുന്ന പരേതനായ സാലേ മുഹമ്മദ് ഇബ്രാഹിം സേട്ട് ആയിരുന്നു.

ഇതിനിടയിൽ നാലു പ്രാവശ്യം ഹജ്ജെന്ന പുണ്യ കർമ്മം നിർവഹിക്കാനുള്ള ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചു. ആ പവിത്രത നിലനിർത്തുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി പലിശ കണക്കെഴുതുന്നത് അനിസ്ലാമികമെന്ന വിശ്വാസത്തിൽ ബാങ്കിലെ ജോലി രാജിവെച്ചു സാലേ മുഹമ്മദ് ഇബ്രാഹിം സേട്ടിന്റെ ബ്ലൂ ബേ ഫിഷറീസിൽ 1962ൽ
ചീഫ് അക്കൗണ്ടന്റ് ആയി ജോലി സ്വീകരിച്ചു. 1969ൽ മാനേജർ പദവി നൽകി. പിന്നീട് 1971 മുതൽ 1982 വരെ "ഇൻഡോ മറൈൻ ഏജൻസി " എന്ന അവരുടെ തന്നെ മറ്റൊരു കമ്പനിയിൽ മാനേജരായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ 1982ൽ ബ്ലൂ ബേയിലേക് തിരിച്ചു പോവുകയും അവിടത്തെ അഞ്ചു വർഷത്തെ സേവനത്തിനു ശേഷം 1987ൽ രാജിവെച്ചു പിരിഞ്ഞു പോവുകയും ചെയ്തു.

പിന്നീട് എറണാകുളത്തെ പ്രശസ്തമായ ഒരു പ്ലൈവുഡ് കമ്പനിയിലും അതിനു ശേഷം പ്രശസ്ത വസ്ത്രവ്യാപാരി "മഹാരാജാസ് റെഡിമെഡ്സിലും" അക്കൗണ്ടന്റായി വർത്തിച്ചു.

കലയോടും സിനിമയോടും ആഭിമുഖ്യമുള്ള H.H.ഇബ്രാഹിം സേട്ടുവും, Y.M.ഇലിയാസ് സേട്ടുവും ചേർന്ന് "കലാലയ" ബാനറിൽ "ഡോക്ടർ" എന്ന സിനിമ റിലീസ് ചെയ്തു. കലാപരമായി വിജയിക്കുകയും അവാർഡുകൾ നേടുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ വലിയ സാമ്പത്തിക നേട്ടം ഉണ്ടാക്കിയില്ല.

അവരുടെ രണ്ടാമത്തെ ചിത്രത്തിനായി "ചക്രധാരി" സുബൈദ എന്ന കഥയ്ക്ക് തിരക്കഥയും സംഭാഷണവും രചിച്ചു. ഹുസൈൻ സേട്ടിന്റെ തൂലികയിൽ നിന്നുതിർന്ന -ആ കഥ- ആദ്യ രാത്രിയിൽ ഭർത്താവ് നഷ്ടപെട്ട ഒരു ഗർഭവതിയായ സുബൈദ എന്ന സ്ത്രീയുടെ കദനകഥ- അന്ന് മുസ്ലിം സമുദായത്തിൽ സ്ത്രീക്ക് യാതൊരു സ്വതന്ത്രവും ഇല്ലാതിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമായിരുന്നു. തികച്ചും ചടുലമായ സംഭാഷണവും പല വീടുകളിലും കാണുന്ന കുശുമ്പും കുന്നായ്മയും എടുത്തു കാട്ടിയ നല്ലൊരു ചിത്രീകരണവും. M.S.മണി ആയിരുന്നു സംവിധാനം നിർവഹിച്ചത്. മുസ്ലിം സാമൂഹിക പശ്ചാത്തലം പരിചയം ഇല്ലാത്തതിനാൽ ചിത്രത്തിന്റെ നിർമാണ പ്രക്രിയയിൽ ആദ്യാവസാനം ചക്രധാരിയുടെ സാന്നിധ്യം വേണമെന്ന് ശഠിച്ചു. അങ്ങിനെയാണ് അദ്ദേഹം സിനിമ പ്രവർത്തനം തുടങ്ങുന്നത്. വമ്പിച്ച വിജയത്തോടെ 1965ൽ പടം റിലീസ് ആയി. അങ്ങനെ ഹുസൈൻ സേട്ടിന്റെ സാന്നിധ്യം

അനിവാര്യാമായപ്പോൾ കലാലയ ബാനർ എന്നത് കലാലയ ഫിലംസ് എന്ന ബാനറിൽ സിനിമകൾ പുറത്തിറക്കി തുടങ്ങി. വിലക്കപ്പെട്ട ബന്ധങ്ങൾ, മനസ്സ്, ജാലകന്യക എന്നിവ അവയിൽ ചിലതാണ്.

ജാലകന്യകയിൽ പ്രൊഡക്ഷൻ എക്സിക്യൂട്ടീവ്ന്റെ ജോലി നിർവഹിച്ചത് ചക്രധാരി ആയിരുന്നു. പാതിരാമണൽ എന്ന സ്ഥലത്തു വെച്ചു ഷൂട്ടിങ് നടക്കുന്നതിനിടയിൽ ഉണ്ടായ ഒരു ദുരന്തം എന്റെ പിതാവിന്റെ മനസിനെ ആകെ ഉലച്ചിരുന്നു. ഉരുക്കു മനുഷ്യൻ എന്ന് ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ പ്രതിഷ്ട നേടിയ എന്റെ പിതാവ് കരയുന്നത് അന്നാണ് ആദ്യമായി ഞാൻ കാണുന്നത്. മട്ടാഞ്ചേരിയിലെ ദാവൂദ് സേട്ടിന്റെ (കല്ലട്ടക്കാരൻ) മകനും രണ്ട് കുട്ടികളുടെ പിതാവുമായ ഇബ്രാഹിം സേട്ട് സെറ്റിലെ ജോലികൾക്കിടെ ചേർത്തല കായലിൽ മുങ്ങി മരിച്ചതയായിരുന്നു ആ ദുരന്തം. അതിന് ശേഷം "അർദ്ധരാത്രി" എന്ന സിനിമയുടെ എല്ലാ പേപ്പർ വർക്കും ചെയ്തിരുന്നു, പക്ഷെ ഷൂട്ടിങ് തുടങ്ങുന്നതിന് മുൻപ് ആ കഥ മറ്റാരോ സിനിമ ആക്കി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അങ്ങനെ ആ സംരംഭത്തിൽ നിന്നും പിന്മാറി.

പിന്നീട് മഹാരാജാ ഫിലിംസിന്റെ പേരിൽ ശിവാനന്ദൻ ഒരു സിനിമ പിടിച്ചു. രാജസേനൻ സംവിധാനം ചെയ്തു, രഘുനാഥ് പാലേരി തിരക്കഥ എഴുതിയ "സ്വപ്നലോകത്തിലെ ബാലഭാസ്കർ" ന്റെ ചുക്കാൻ പിടിച്ചത് ചക്രധാരി എന്ന ഹുസൈൻ സേട്ട് ആയിരുന്നു.

ചലച്ചിത്രങ്ങളുമായി ബന്ധപെട്ടപ്പോഴും ലേഖനങ്ങൾക്കും ചെറുകഥകൾക്കും വേണ്ടി തൂലിക ചലിച്ചു കൊണ്ടേയിരുന്നു. 1948ൽ "മുസൽമാൻ" എന്ന പ്രസിദ്ധികരണത്തിൽ ആണ് ആദ്യ ചെറുകഥ വന്നത്. 1953ൽ എഴുതിയ "താരങ്ങളുടെ സദാചാരനിലവാരം" എന്ന ലേഖനം ചലച്ചിത്ര ലോകത്ത് അല്പം വിവാദമായി.

കലാനിധി വാരിക, തസ്‌വീർ, കേരള പത്രിക, ഫിലിം, സിനിമ ദീപം തുടങ്ങിയ സിനിമ പ്രസിദ്ധികരണങ്ങളിലും എഴുതിയിരുന്നു. ദ്വാരകദാസിന്റെ മരണത്തോടെ ദീപ്തിയുടെ പ്രസിദ്ധികരണം അവസാനിച്ചു. അതുവരെ അതിലെ രാംദാസിന്റെ മരണത്തോടെ ദീപ്തിയുടെ പ്രസിദ്ധികരണം അവസാനിച്ചു. അതുവരെ അതിലെലേഖകനായിരുന്നു.

കൊച്ചിയിലെ കച്ചിമേമൻ അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി സ്ഥാനം അലങ്കരിച്ചിരുന്നു. 1962 മുതൽ 1974 വരെ ഇക്‌ബാൽ ലൈബ്രറിയുടെ സെക്രട്ടറി, 1998ലെ സുവനീർ (സി എം ജെ & സി എം എ) ചീഫ് എഡിറ്റർ എന്ന പദവിയും ഏറ്റെടുത്തിട്ടുണ്ട്.

ചെറുകഥകളിലേക്ക് ഒരു തിരനോട്ടം കൂടി നടത്തുകയാണ്. 1954ൽ ഫിലിം മാസികയുടെ ഒരു വാർഷിക പതിപ്പിൽ എഴുതിയ "ഒരു വേശ്യ അവളുടെ കഥ പറയുന്നു" എന്ന കഥ ലക്നൗവിലെ ഒരു തെരുവിൽ വെച്ച് കണ്ട സ്ത്രീ പറഞ്ഞു കേട്ട അനുഭവമായിരുന്നു. "മഴയ്ക്കു ശേഷം " പിശാചിന്റെ മരണം" എന്നീ കഥകളും അദ്ദേഹത്തിന് പ്രിയപെട്ടതായിരുന്നു. ദീപ്തിയിൽ പ്രസിദ്ധികരിച്ച "ചഷകം" എന്ന കഥയുടെ ഉള്ളടക്കം എക്കാലത്തും പ്രസക്തിയുള്ളതാണ്. അൻപതുകളിൽ ദീപ്തിയിൽ എഴുതിയ "ഞാനും എന്റെ ഏകാന്തതയും" എന്ന കഥ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവസാന നാളുകളിൽ (അതായത് ഭാര്യയുടെ മരണശേഷം) അന്വർത്ഥമായിരുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നു.

അനീതിക്കും അധർമത്തിന്നും എതിരെ നഖശിഖാന്തം പോരാടിയിരുന്ന ധീരമായ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഉടമയായിരുന്നു. സൂര്യൻ കീഴിലെഏതു വിഷയത്തെകുറിച്ചും വ്യക്തമായ ധാരണയുണ്ടായിരുന്നു. ഏതു കാര്യത്തിലും ഏതു സംശയത്തിനും വ്യക്തമായ പരിഹാരം എപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്നു.

മട്ടാഞ്ചേരിയിലെ ആദം സേട്ടിന്റെ മകൾ ആയിഷ ബായി ആയിരുന്നു സഹധർമിണി. 62 വർഷത്തിന്റെ

ദാമ്പത്യത്തിൽ 12 മക്കൾ പിറന്നു. അതിൽ 7പെണ്ണും 5ആണും. 4 ആൺമക്കൾ ശൈശവത്തിൽ തന്നെ തങ്ങളെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞു. ഇവരിൽ

മൂത്ത പുത്രി ആയ എനിക്കു മാത്രമാണ് കോളേജ് വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ചത്. മർഹൂം സാലെ മുഹമ്മദ് ഇബ്രാഹിം സേട്ടുവിന്റെ വാക്കിനെ മാനിച്ചു കൊണ്ടുമാത്രമാണ് 1967ൽ ആരംഭിച്ച കൊച്ചിൻ കോളേജിൽ ചേർത്തത്.

ജീവിതത്തിൽ ഏതു തുറയിലായാലും ഒരു പെർഫെക്ട് ജന്റിൽമാൻ ആയിരുന്നു എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട പിതാവ്. ഇസ്ലാമികത വിട്ടൊരു ജീവിതം അദ്ദേഹത്തിന് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വേഷത്തിലും ഭാവത്തിലും അത് പ്രതിഫലിച്ചിരുന്നു. അത്പോലെ തന്നെ മക്കളായ ഞങ്ങളെയും ആ ചട്ടക്കൂട്ടിൽ കർക്കശമായിത്തന്നെ വളർത്തിയത്. തിരുവായ്ക്ക് എതിർവയില്ലായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും നല്ലമകനും, നല്ല സഹോദരനും, ഉത്തമനായ ഭർത്താവും സ്നേഹനിധിയായ പിതാവും നല്ലൊരു ആതിഥേയനും സമൂഹത്തിൽ സമുന്നതനും സ്വാഭിമാനിയും ആയ ഒരു മഹദ് വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ അനിർവചനീയനായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞ അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്റെ റോൾ മോഡൽ എപ്പോഴും എന്റെ പിതാവ് തന്നെ ആയിരുന്നു. ഇത്തരുണത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ എല്ലാ സുഹൃത്തുക്കളെയും മനസ്സാസ്മരിക്കുന്നു. അള്ളാഹു അദ്ദേഹത്തിന് ജന്നത്തുൽ ഫിർദൗസിൽ പ്രവേശനം നൽകി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ എന്ന് ആത്മാർത്ഥമായി പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊണ്ട് നിർത്തുന്നു.

എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട മട്ടാഞ്ചേരി

ആദം അയുബ്

നാടെവിടെയാണ് എന്ന് ആരെങ്കിലും ചോദിച്ചാൽ ഇന്നും എന്നും ഞാൻ അഭിമാനത്തോടെ പറയും "മട്ടാഞ്ചേരി" എന്ന്. മറ്റുള്ളവർ എന്നെ അത്ഭുതത്തോടെ നോക്കും. മട്ടാഞ്ചേരി ഒരു വിചിത്ര നഗരമായതു കൊണ്ടല്ല, മട്ടാഞ്ചേരി ഒരു 'കുപ്രസിദ്ധ' നഗരമായതു കൊണ്ടാണത്. മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ ജനിച്ചു വളർന്നവർ പോലും സ്വന്തം നാട് മട്ടാഞ്ചേരി ആണെന്ന് പറയാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. എല്ലാവരും പറയുന്നത് ഫോർട്ട് കൊച്ചി എന്നാണ്. പനയപ്പള്ളിയിൽ താമസിക്കുന്നവരും ചുള്ളിക്കലിൽ താമസിക്കുന്നവരും പറയുന്നത് വീട് ഫോർട്ട് കൊച്ചിയിലാണ് എന്നാണ്. കാരണം അറബികടലിന്റെ റാണിയായ മട്ടാഞ്ചേരിക്ക് ഇന്ന് ഒരു ദുഷ്പേരുണ്ട്. മലയാള സിനിമ വരുത്തിവെച്ച ഒരു വിനയാണത്. മട്ടാഞ്ചേരി കള്ളന്മാരുടെയും കള്ളക്കടത്തുകാരുടെയും, ഗുണ്ടകളുടെയും നാടാണ് എന്നാണ് മലയാള സിനിമ ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞ് കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. "മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ നിന്നും ഗുണ്ടകളെ ഇറക്കുമതി ചെയ്യും", " മട്ടാഞ്ചേരിയിലെ മാഫിയ"..ഇതൊക്കെ മലയാള സിനിമയിലെ സ്ഥിരം ഡയലോഗുകളാണ്. സംസ്കാരങ്ങളുടെ സംഗമ ഭൂമിയായ, സഹോദര്യത്തിന്റെ സർവോത്തമ മാതൃകയായ മട്ടാഞ്ചേരിയെ എത്ര നികൃഷ്ടമായാണ് സിനിമാക്കാർ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. സ്വന്തം നാട്ടുകാർക്ക് പോലും ആ നാടിന്റെ പേര് പറയാൻ നാണക്കേടായി. പക്ഷെ ഞാൻ എന്റെ മട്ടാഞ്ചേരിയേ സ്നേഹിക്കുന്നു. ഞാൻ എവിടെയും അഭിമാനത്തോടെ പറയും, ഞാൻ മട്ടാഞ്ചേരിക്കാരനാണെന്നു. എന്നാൽ ഒരു കാര്യം സമ്മതിക്കാം. ഒരു കാലത്ത് മട്ടാഞ്ചേരി കള്ളക്കടത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായിരുന്നു. അത് പക്ഷെ ഇന്ത്യയിലെ എല്ലാ തുറമുഖ നഗരങ്ങളും അങ്ങിനെ തന്നെ ആയിരുന്നു. ഭരണ നേതൃത്വം സ്വയം അഴിമതിക്കാരായപ്പോൾ, കള്ളക്കടത്ത് ഒരു വ്യവസായമായി തഴച്ചു വളർന്നു. എന്റെ ചെറുപ്പത്തിൽ, എന്റെ സഹപാഠികളോട്, " ബാപ്പാക്ക് എന്താ ജോലി ?" എന്ന് ചോദിച്ചാൽ പല കുട്ടികളും അഭിമാനത്തോടെ പറയും "സ്മഗ്ലിംഗ്" എന്ന്. അവരുടെ കൈത്തണ്ടയിൽ, തിളങ്ങുന്ന വിദേശ നിർമ്മിത വാച്ചുണ്ടായിരിക്കും. അവർ ധരിച്ചിരിക്കുന്നത് പളപളാ തിളങ്ങുന്ന പീജി സിൽകിന്റെ റെഡി മേഡ് ഷർട്ട് ആയിരിക്കും.

അത് മട്ടാഞ്ചേരിയുടെ സുവർണ്ണ കാലമായിരുന്നു. തിരക്കുള്ള ഒരു തുറമുഖം എന്ന നിലയിൽ മട്ടാഞ്ചേരി എന്നും സജീവമായിരുന്നു, സംബന്നവുമായിരുന്നു. വിദേശ നിർമിത വസ്തുക്കൾ എല്ലായിടത്തും എപ്പോഴും സുലഭമായിരുന്നു. നിയമം നടപ്പാക്കേണ്ടവർ കണ്ണടച്ചതിനാലാവണം, കള്ളക്കടത്ത് തഴച്ചു വളർന്നത്. നിയമ നിർവഹണ സംവിധാനങ്ങൾ കാര്യക്ഷമമായതോടെ, കള്ളക്കടത്ത്, മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ നിന്ന് മാത്രമല്ല, ഇന്ത്യൻ തുറമുഖങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം അപ്രത്യക്ഷമായി.

വിമാന സർവീസുകൾ സാർവത്രികമായതോടെ, കള്ളക്കടത്തിനു പുതിയ വാതായനങ്ങൾ തുറന്നു. കള്ളക്കടത്ത് വിമാനമാർഗ്ഗമായി. മട്ടാഞ്ചേരി അതിൽ നിന്നും മുക്തമായെങ്കിലും, സിനിമാക്കാർ കനിഞ്ഞു നൽകിയ ദുഷ്പേര് എന്റെ പാവം മട്ടാഞ്ചേരി ഇന്നും പേറാൻ വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ മട്ടാഞ്ചേരിയുടെ യശസ്സ് നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുൻപേ ലോകത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയാകർഷിച്ചിരുന്നു. കടലുകൾ താണ്ടി എത്ര വിദേശികളാണ് കച്ചവടാർത്ഥം കൊച്ചിയിലെത്തിയത് ! (അന്ന് കൊച്ചി എന്ന് പറഞ്ഞാൽ മട്ടാഞ്ചേരി ആയിരുന്നു. ഏറണാകുളം അന്ന് നിഷ്പ്രഭമായ ഒരു 'കുളം' മാത്രമായിരുന്നു). അറബികൾ, ചൈനാക്കാർ പോർച്ചുഗീസുകാർ ഡച്ചുകാർ ബ്രിട്ടീഷുകാർ, അങ്ങിനെ എത്രയെത്ര വിദേശികൾ ഇവിടെ വന്നു പോയി. അതിന്റെയെല്ലാം ശേഷിപ്പുകൾ ഇന്നും മട്ടാഞ്ചേരിയുടെ വിരിമാറിൽ തെളിഞ്ഞു കിടപ്പുണ്ട്. എത്രയെത്ര സംസ്കാരങ്ങളുടെ സംഗമ ഭൂമിയായിരുന്നു ഇത്...അതിന്റെയെല്ലാം ചരിത്ര സ്മാരകങ്ങൾ ഇന്നും ഇവിടെ തല ഉയർത്തി നിൽക്കുന്നു. ഇന്നും ഈ കൊച്ചു പ്രദേശത്ത് എത്ര വ്യത്യസ്ഥരായ സമൂഹങ്ങളാണ് അധിവസിക്കുന്നത് ! അറബി പൈതൃകമുള്ള മുസ്ലിം കുടുംബങ്ങൾ, ബ്രിട്ടീഷുകാരുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ നിന്നും ആഗ്ലോ ഇന്ത്യൻസ്, പോർചുഗീസുകാരുടെ പൈതൃകം പേറുന്ന പറങ്കികൾ, ഗുജറാത്തികൾ, കൊങ്കണികൾ, ജൂതന്മാർ, ഗുജറാത്തിലെ കച്ചിൽ നിന്നും കുടിയേറിപ്പാർത്ത കച്ഛീക്കാർ, ഉർദു സംസാരിക്കുന്ന പട്ടാണികൾ, പഞ്ജാബി സംസാരിക്കുന്ന സിഖുകാർ. ഹിന്ദി സംസാരിക്കുന്ന ഉത്തരേന്ത്യക്കാർ....എത്ര വൈജാത്യമുള്ള ഭാഷകളാണ് ഇവിടെ സംസാരിക്കപ്പെടുന്നത് ! മലയാളം കൂടാതെ ഇവിടെ ഇന്നും സംസാരിക്കപ്പെടുന്ന ഭാഷകൾ, ഇംഗ്ലീഷ്, ഹിന്ദി, ഗുജറാത്തി, പഞ്ജാബി, കൊങ്കണി, തമിഴ്, കച്ചി, ഹീബ്രു, അറബി, ഉർദു,.....ഇത് അന്യ സംസ്ഥാന തൊഴിലാളികൾ കുടിയേറുന്നതിനു മുന്പെയുള്ള സ്ഥിതിയാണ്. ഇന്ന് കേരളം മുഴുവൻ ഒരു കൊച്ചു ഭാരതമാണല്ലോ. ഹിന്ദി അറിയാതെ ഇന്ന് കേരളത്തിൽ ജീവിക്കാൻ പറ്റാത്ത അവസ്ഥയാണ്. മട്ടാഞ്ചേരിയും ഫോർട്ട് കൊച്ചിയും അടങ്ങുന്ന, കേവലം നാലര കിലോമീറ്റർ ചുറ്റളവിലാണ് ഈ വൈവിധ്യങ്ങൾ എല്ലാം സമ്മേളിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നറിയുമ്പോഴാണ് ഈ ദേശം ഒരുപക്ഷെ ലോകത്തിൽ തന്നെ അത്യപൂർവമാകുന്നത്. മേൽപ്പറഞ്ഞ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങൾക്കും അവരവരുടെ ആരാധനാലയങ്ങളും ഈ കൊച്ചു പ്രദേശത്ത് നിലനിൽക്കുന്നു എന്നത്, മട്ടാഞ്ചേരിയുടെ സഹവർതിത്വത്തിന്റെയും സാഹോദര്യത്തിന്റെയും ഉദാത്തമായ ഉൽഘോഷണമാണ്. അതിന് ചരിത്രം നന്ദി പറയേണ്ടത് കൊച്ചി രാജവംശത്തോടാണ്. അഭയം തേടി വന്നവരേയും കച്ചവടാർത്ഥം വന്നവരേയും കൊച്ചി രാജാക്കന്മാരും പ്രജകളും രണ്ട് കൈയും നീട്ടി സ്വീകരിച്ചു. അവർക്കെല്ലാം താമസത്തിനും ആരാധനയ്ക്കും സൌകര്യങ്ങൾ ചെയ്തു കൊടുത്തു. അങ്ങിനെയാണ് ജൂതന്മാർക്ക് ജൂ ടൌണും, കൊങ്ങിണികൾക്ക് ചെറളായിയും, കച്ഛീക്കാർക്ക് കൊച്ചങ്ങാടിയും ഉണ്ടായത്.

മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ വന്നു പോയ വിദേശികളൊക്കെ അവരുടെ കാൽപ്പാടുകൾ ഈ ചരിത്ര ഭൂമിയിൽ പതിപ്പിചിട്ടാണ് കടന്നു പോയത്. അവർ ഇവിടെ നിർമ്മിച്ച കോട്ടകളും, കൊട്ടാരങ്ങളും ദേവാലയങ്ങളും ഇന്നും മട്ടാഞ്ചേരിയുടെ സ്ഥാനം ചരിത്രത്തിൽ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യ ലബ്ധിക്ക് ശേഷവും ദീർഘനാൾ മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ തുടരുകയും പതിറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുൻപ് മാത്രം ഇന്ത്യ ഉപേക്ഷിച്ചു പോവുകയും ചെയ്ത ഒരു വിഭാഗമാണ് ജൂതന്മാർ. എന്റെ ഹൈ സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം ഏറണാകുളം എസ്.ആർ.വി ഹൈ സ്കൂളിലായിരുന്നു. മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ താമസിക്കുന്ന ഞാൻ ബോട്ടിലാണ് ദിവസവും സ്കൂളിൽ പോയിരുന്നത്. എന്നോടൊപ്പം രണ്ട് ജൂത പെൺകുട്ടികളും ബോട്ടിൽ സ്ഥിരമായി യാത്ര ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. കൊച്ചി കായലിലൂടെ ഓടുന്ന, "ഹിമാലയ" എന്ന സർക്കാർ ബോട്ടിന്റെ അപ്പർ ഡെക്കിലുള്ള ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ്സിലാണ് ഞങ്ങൾ യാത്ര ചെയ്യുക. ഞങ്ങൾ എന്ന് വെച്ചാൽ, ഒരു പാട് സ്കൂൾ-കോളേജ് വിധ്യാർതികൾ ഏഴാം ക്ലാസ് മുതൽ കോളേജ് വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കുന്നത് വരെ ഞാൻ ഏറണാകുളത്താണ് പഠിച്ചത്. മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ നിന്ന് ഏറണാകുളം വരെയുള്ള യാത്ര എന്നും ബോട്ടിലാണ്. അതിനു കാരണം വിദ്യാർഥികൾക്ക് ബോട്ടി**ൽ** യാത്ര സൌജന്യമാണ്. പശ്ചിമ കൊച്ചിയിൽ നിന്നും എറണാകുളത്തു പോയി പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർഥികൾക്കുള്ള ഒരു പ്രോത്സാഹനമാണ് സർക്കാരിന്റെ ഈ സൌജന്യ പാസ്. യാത്ര സൌജന്യമാക്കി തന്നത് പോരാഞ്ഞിട്ട്,

ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ്സിലേ യാത്ര ചെയ്യൂ. വിദ്യാർഥികളുടെ എണ്ണം കൂടുതൽ ആയതിനാലും, പൊതുവേ ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ്സിൽ യാത്രക്കാർ കുറവായതിനാലും മിക്ക ബോട്ട് മാഷ്മാരും (ടിക്കറ്റ് ചെക്കർമാർ) ഞങ്ങളുടെ ഈ ധിക്കാരം അവഗണിക്കുകയാണ് പതിവ്. സ്വർണ്ണ നിറമുള്ള മുടിയും പൂച്ചക്കണ്ണ്കളുമുള്ള " വെള്ളക്കാരായ" ആ രണ്ടു ജൂത പെൺകുട്ടികളാണ്, "ഇന്ത്യക്കാരായ" ഞങ്ങളിൽ നിന്നും എന്നും വേറിട്ട് നിന്നിരുന്നത്. ഇടയ്ക്കൊക്കെ ബോട്ടിൽ കയറുന്ന വിദേശി ടൂറിസ്റ്റുകളെപോലെ ഞങ്ങളോടൊപ്പം ദിവസേന യാത്ര ചെയ്യുന്ന സ്വദേശി "വെള്ളക്കാർ ആയിരുന്നു അവർ. എന്നാൽ കൊച്ചിയിലെ ജൂതന്മാർ എല്ലാം വെള്ളക്കാർ ആയിരുന്നില്ല. ജൂതന്മാരിൽ വെളുത്തവരും കറുത്തവരും ഉണ്ടായിരുന്നു.കൊല്ലത്ത് നിന്നും കൊച്ചിയിലേക്ക് വന്നവരാണ് കറുത്ത ജൂതർ. വെളുത്ത ജൂതർ യൂറോപ്പിൽ നിന്ന് കുടിയേറിയവരും. അവരെ പരദേശി ജൂതന്മാർ എന്നാണ് വിളിച്ചിരുന്നത്.

കൂടാതെ ഇറാക്കിൽ നിന്ന് കുടിയേറിയ ബാഗ്ദാദി ജൂതന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു.

കറുത്ത ജൂതരിൽപ്പെട്ടവനായിരുന്നു, ബോട്ട് മാസ്റ്റർ ആയ "കോച്ച". കൊച്ചിയുടെ സ്വതസിദ്ധമായ ശൈലിയിൽ മലയാളം സംസാരിക്കുന്ന കോച്ചാ മാഷ് വിദ്യാർഥികളുടെം പ്രിയങ്കരനായിരുന്നു..ജോലിയിൽ നിന്നും റിട്ടയർ ആയതിനു ശേഷം അദ്ദേഹവും ഇസ്രായേലിലേക്ക് പോയി. ബാഗ്ദാദി ജൂതനായ എസ്. കോടർ ആയിരുന്നു കൊച്ചിയിലെ ജൂതന്മാരിൽ പ്രമാണി. അദ്ദേഹം കൊച്ചിയിലെ വ്യവസായ പ്രമുഖൻ ആയിരുന്നു. മട്ടാഞ്ചേരിയിലെ വൈദ്യുതി വിതരണം പോലും നടത്തിയിരുന്നത് സാമുവേൽ കോടറിന്റെ കൊച്ചിൻ ഇലക്റ്റ്റിക്ക് കമ്പനി എന്ന സ്വകാര്യ സ്ഥാപനമായിരുന്നു. ഇന്നത്തെ വൻകിട മാളുകളോട് ഉപമിക്കാവുന്ന കൊച്ചിയിലെ ആദ്യത്തെ വലിയ ഡിപാർട്ടുമെന്റൽ സ്റ്റോർ തോപ്പുംപടിയിലെയും, എറണാകുളത്തെയും എസ്.കോടർ ആന്റ് കമ്പനി ആയിരുന്നു. എസ്. കോടർ നെതർലാണ്ട്സിന്റെ ഓണററി കോൺസൽ ആയിരുന്നു. കൊച്ചിയിൽ ആദ്യമായി ഫ്രീമാസൻ സൊസൈറ്റി രൂപികരിച്ചതും കോടർ ആയിരുന്നു.

എന്റെ ബാല്യകാലസ്മരണകളിൽ മുഴച്ചുനിൽക്കുന്ന മറ്റൊരു സ്ഥലം മട്ടാഞ്ചേരിയിലെ സ്റ്റാർ ടാക്കീസ് ആണ്. സിനിമയിലുള്ള എന്റെ അഭിനിവേശം ജനിപ്പിച്ചത് ഈ തിയേറ്ററിൽ ഞാൻ കണ്ട അസംഖ്യം ഹിന്ദി സിനിമകൾ ആയിരുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ എനിക്ക് കൂടുതൽ മാനസികമായ അടുപ്പം തോന്നേണ്ടത് റോയൽ ടാക്കീസിനോടായിരുന്നു. കാരണം ഒരിക്കൽ അതിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ എന്റെ മാതാമഹൻ (ഉമ്മയുടെ പിതാവ്-നാനാപ്പ) ആയ അബ്ദുൽ സത്താർ സേട്ട് ആയിരുന്നു. "ബാലൻ" എന്ന ആദ്യ മലയാള ശബ്ദ ചിത്രത്തിന്റെ ആദ്യ പ്രദർശനവും ഇവിടെ ആയിരുന്നു. അങ്ങിനെ മലയാള സിനിമയുടെ ചരിത്രത്തിൽ സ്ഥാനം നേടിയ തിയേറ്റർ ആയിരുന്നു മട്ടാഞ്ചേരിയിലെ റോയൽ ടാക്കീസ്. വിതരണക്കാരനും പ്രദർശനക്കാരനുമായ എന്റെ നാനാപ്പയും അങ്ങിനെ മലയാള സിനിമയുടെ ചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമായി. ഞാൻ ജനിക്കുനതിനു മുൻപേ അദ്ദേഹം തിയേറ്റർ വിൽക്കുയും, ഞാൻ കൊച്ചുകുട്ടി ആയിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ അദ്ദേഹം മരിക്കുകയും ചെയ്തു. റോയൽ ടാക്കീസിൽ കൂടുതലും മലയാളം, തമിഴ് സിനിമകളാണ് പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നത്. എനിക്ക് ഹിന്ദി സിനിമകളോടായിരുന്നു കമ്പം. അതുകൊണ്ടാണ് സ്റ്റാർ ടാക്കീസ് എന്റെ പ്രിയ തിയേറ്റർ ആയത്.

സിനിമയെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ മലയാളസിനിമയെ ഇന്ത്യൻ സിനിമയുടെ നെറുകയിൽ എത്തിച്ച രണ്ട് പ്രതിഭാശാലികളെക്കുറിച്ചു പറയാതിരിക്കാനാവില്ല. "നീലക്കുയിൽ" എന്ന സിനിമയിലൂടെ ദേശീയ അവാർഡ് കേരളത്തിലെത്തിച്ച നിർമ്മാതാവ് ടി.കെ.പരീക്കുട്ടിയും, "ചെമ്മീൻ" എന്ന ചിത്രതിലൂടെ മലയാള സിനിമയെ അന്തർദേശീയ തലത്തിൽ എത്തിച്ച ബാബു സേട്ടും മട്ടാഞ്ചേരിയുടെ അഭിമാനങ്ങളാണ്. സിനിമാ പോലെത്തന്നെ മട്ടാഞ്ചേരിയുടെ സംഗീതപ്പെരുമയും പ്രസിദ്ധമാണ്. സംഗീതം മട്ടാഞ്ചേരിക്കാരുടെ രക്തത്തിൽ അലിഞ്ഞു ചേർന്നതാണ്. പാപ്പുക്കുട്ടി ഭാഗവതർ,യേശുദാസ്, മെഹബൂബ്, അർജ്ജുനൻ മാസ്റ്റർ, ജെറി അമൽദേവ്, സീറോ ബാബു, കൊച്ചിൻ ഇബ്രാഹിം, ഉമ്പായി, കൊച്ചിൻ ആസാദ്, അഫ്സൽ തുടങ്ങിയവർ മട്ടാഞ്ചേരിയുടെ സംഗീത പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഉത്തമ നിദാനങ്ങളാണ്. നാടകത്തിലും മട്ടാഞ്ചേരിക്ക് മഹത്തായ ഒരു പാരമ്പര്യമുണ്ട്.

കായലും കടലും മൂന്ന് അതിരുകൾ തീർക്കുന്ന മട്ടാഞ്ചേരി, അറബിക്കടലിന്റെ റാണിയാണെങ്കിലും, വികസനത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ എന്നും അധികൃതരുടെ അവഗണന നേരിടുന്ന ഹതഭാഗ്യയാണ്. എറണാകുളം നഗരം നാല് ഭാഗത്തേക്കും വികസിക്കുമ്പോൾ, മൂന്ന് ഭാഗവും ജലത്താൽ ചുറ്റപ്പെട്ട മട്ടാഞ്ചേരിക്ക് വികസിക്കാൻ ഇടമില്ല. പർപ്പിടമാണ് മട്ടാഞ്ചേരിയുടെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രശ്നം. ജനസംഖ്യ വർധിക്കുന്നതനുസരിച്ച് ഭൂമിയുടെ വിസ്തീർണ്ണം വർധിക്കുന്നില്ലല്ലോ. ഞെങ്ങിയും ഞെരങ്ങിയുമാണെങ്കിലും നമ്മൾ മട്ടാഞ്ചേരിക്കാർ ഉള്ള സ്ഥലത്ത് ഒരുമയോടെ കഴിയുന്നു. ഇന്ത്യയുടെ ഒരു കൊച്ചു പരിച്ച്ചേദമായ മട്ടാഞ്ചേരി, കടൽ കടന്നെത്തുന്നവർക്കും കരയിലൂടെത്തുന്നവർക്കും സംഗീത സാന്ദ്രമായ സ്വാഗതം ഓതിക്കൊണ്ട് ഒരു മണവാട്ടിയെപോലെ നാണം കുണുങ്ങി നിൽക്കുന്നു.

" പാതി കൊച്ചീക്കാരും പാതി കച്ഛീക്കാരും കൂടെ പോണത് കാണാൻ എന്തൊരു ചേല്

==============================

മുഹമ്മദ് ജാഫർ ഹസ്സൻ സേട്ട് എന്ന മനുഷ്യ സ്നേഹി.

ഹാരിസ് സേട്ട്
- ആലപ്പുഴ

ഗുജറാത്തിലെ കച്ചിൽ നിന്നും വന്ന വ്യവസായി ഹസ്സൻ ഹാജി ഹാറൂൺ സേട്ടിന്റെ മകൻ മുഹമ്മദ് ജാഫർ ഹസ്സൻ സേട്ട്, ആലപ്പുഴക്കാരുടെ പ്രിയപ്പെട്ട ജാനീ സേട്ട്.യൗവ്വനത്തിൽ തന്നെ പിതാവിന്റെ ജൗളി വ്യാപാരത്തിൽ സജീവമാകകയും കോട്ടയത്തും, തിരുവനന്തപുരത്തും വ്യാപാരം വിപുലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ഏറെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നതും താമസിച്ചിരുന്നതും ആലപ്പുഴയിൽ തന്നെയായിരുന്നു. അദ്ദേഹവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവും വ്യാപാരത്തിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്ന അധിക വരുമാനം സമൂഹനന്മക്കായിട്ടാണ് ചില വഴിച്ചിരുന്നത്.

ഇരുപത്തി രണ്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ പിതാവിനോടൊപ്പം വ്യാപാരത്തിൽ ഏർപ്പെടുകയും നാല്പത്തി രണ്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ ഈ ലോകത്തോട് വിട പറയുകയും ചെയ്തു. അന്ന് അദ്ദേഹം താമസിച്ചിരുന്നത് YMMA സ്കൂളിന് തൊട്ടു വടക്കവശത്തു തന്നെയായിരുന്നു. (ഇന്നത്തെ വൃന്ദാവൻ ലോഡ്ജ്)

അദ്ദേഹം ആലപ്പുഴയുടെ സമൂഹത്തിന് നല്കിയ സംഭാവനകൾ വളരെ വളരെ വലുതാണ്, അവയിൽ ചിലത് :

യംങ്ങ് മേമൻ മുസ്ലിം അസോസ്സിയേഷൻ സ്കൂൾ എന്ന Y. M. M. A LP school

സ്ത്രീകളുടെയും കുട്ടികളുടെയും ആശുപത്രിയിലെ ഹബീബുള്ള വാർഡ്.

ആലപ്പുഴ വട്ടപ്പള്ളിയിലും , കോട്ടയത്തും നിർമ്മിച്ചു നല്കിയ പള്ളികൾ.

ആലപ്പുഴയിൽ നഗരപിതാവ് ആയിരുന്നപ്പോൾ നല്കിയ നഗരസഭാ കെട്ടിടം.

ഇവയൊക്കെ ഇന്നും അനശ്വരമായി നിലനില്ക്കുന്നത് തന്നെയാണ് ആ മഹാത്മാവിന്റെ പുണ്യം. അതിനാൽ തന്നെ അദ്ദേഹം ഇന്നും ആലപ്പുഴയുടെ പഴയ തലമുറക്ക് അവരുടെ പ്രിയപ്പെട്ട ജാനീസേട്ടയി ഓർമ്മിക്കപ്പെട്ടുന്നു.

കോട്ടയത്തുകാരുടെ മനസ്സിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനം വളരെ വലുതാണ്, 1955ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകന്റെ വിവാഹത്തിന് കോട്ടയം ടൗൺ മസ്ജിദ് കമ്മിറ്റി അന്ന് വധുവരന്മാരെ ആശംസിച്ചു കൊണ്ടിറക്കിയ വിവാഹ മംഗളോപഹാരം അതിന്റെ തെളിവാണ്.

ജാഫർ സേട്ട്

ഒരു പാട് കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ ബാക്കി നില്ക്കെ ഈ ലോകത്തോട് യാത്രയായ ആ വലിയ വ്യക്തിത്വത്തിന് കൊടുക്കുന്ന വലിയ ആദരവാണ് YMMA LP സ്കൂൾ ലജ്നത്തുൽ മുഹമ്മദിയ ഏറ്റെടുത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമധേയം നിലനിർത്തുന്നു എന്നത്. ഒരു കച്ചീ മേമൻ സമുദായാഗം എന്ന നിലയിലും ആ വിദ്യാലയത്തിലെ ഒരു പൂർവ്വ വിദ്യാർത്ഥി എന്ന നിലയിലും ലജ്നത്തുൽ മുഹമ്മദിയയുടെ എല്ലാ അംഗങ്ങൾക്കും എന്റെ ഹൃദയം നിറഞ്ഞ നന്ദിയും സ്നേഹാദരവും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു.

———————————————————

ജെ.എം.
ഇബ്രാഹിം സേട്ട്

'ജാനേക്യാതൂനേകഹീ',എന്ന
താളത്തിൽ......കച്ഛീ ഗാനം.

ജാനീബാ കഢേ അച്ചീൻദാ
ജിംബൂമാ കഢേ അച്ചീൻദി
വാപ്പു സവാരെ അച്ചീൻദോ
പരിയേ വാപസ് ഒസോൻദോ
(ജാനി)
ഫട്ടാഫട്ട് ഛോകരീനാരി
ടേവാടേവീ പൊഛീ...കരീ
വിയാൻഭീ നെക്കീ...കരീ
വാപ്പു പര്യേൻഒസോൻദോ..
(ജാനി)
സിഖേൽ പടേൽ ജറൂർഹപ്പെ
പൈസാകീംഭീ ജറൂർ നായെ
വിയാൻ ജൽദീ കർനോ ആയെ
ആയീൻ കഢേൻ അച്ചീൻദാ....
(ജാനി).

മകൻ

By Mrs Hajira Bai

വൃദ്ധസദനത്തിലെ അന്തേവാസിയായ ഭാനുമതിയമ്മയുടെ ചിന്തകൾ കഴിഞ്ഞുപോയ സംഭവങ്ങളിലേയ്ക്ക് ചിറകടിച്ച് പൊയ്ക്കൊ ിരുന്നു.

ഇന്ന്, തന്നെ ഇവിടെ നിന്നും കൂട്ടിക്കൊ ുപോകാനും, ഇനിയുള്ള കാലം സംരക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും പറഞ്ഞ് എത്തിയിരിക്കുന്ന മകൻ ബാലു എന്ന ബാലഗോപൻ. തന്നെ അന്വേഷിച്ച് കുടുംബവീട്ടിലും, മറ്റു പലയിടത്തും അന്വേഷിച്ച് അവസാനം ഇവിടെയാണെന്നറിഞ്ഞ് വന്നതാണ്. സ്വന്തം അമ്മ എന്ന ധാരണയിലാണ് അവൻ സംസാരിക്കുന്നതും കൂടെ ചെല്ലാൻ നിർബന്ധിക്കുന്നതും. അവനറിഞ്ഞിട്ടില്ല, അവനെ പ്രസവിച്ച അമ്മ ഞാനല്ലാ എന്ന്. താൻ നൊന്ത് പ്രസവിച്ച മകന് അമ്മയെ വേ ാത്ത സ്ഥിതിയ്ക്ക് സ്വന്തം അമ്മയല്ലയെന്നറിഞ്ഞിരിന്നെങ്കിൽ, ഇത്രയും നിർബന്ധിക്കില്ലായിരുന്നു. ഒരു പക്ഷേ, അവനന്വേഷിച്ചിച്ച് വരികപോലും ചെയ്യില്ലായിരുന്നു.

തന്റെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞ് വർഷങ്ങൾ പലതായിട്ടും ഒരു കുഞ്ഞിക്കാലു കാണാൻ കഴിയാത്ത ദുഃഖത്തിൽ ചികിത്സയും വഴിപാടുമായി കഴിയുകയായിരുന്നു. ബാലുവിനെ പ്രസവിച്ച ചേട്ടത്തിയമ്മ പ്രസവത്തിൽ മരണമടഞ്ഞപ്പോൾ, ചേട്ടൻ തന്റെ ചോര കുഞ്ഞിനെ തന്റെ കൈകളിലേല്പിച്ച് നാടുവിട്ട് പോയി. വിഷുവിന്റന്ന് രാവിലെ എനിയ്ക്ക് ലഭിച്ച വിഷുക്കണിയായി കരുതി. വില മതിക്കാത്ത സമ്പത്തായി. ജീവന് തുല്യം സ്നേഹിച്ചു വളർത്തി. വിശ്വേട്ടനും അവനെ വലിയ സ്നേഹമായിരുന്നു.

എന്നാൽ ബാലുവിന് ര ് വയസ്സ് പ്രായമായപ്പോഴാണ് മോഹനനെ പ്രസവിച്ചത്. അതോടെ മോഹൻ മാത്രമായി തനിക്കെല്ലാം. ബാലു അധികപ്പറ്റും. മോഹനനോടുള്ള സ്നേഹം കൂടുകയും ബാലുവിനോടുള്ള സ്നേഹം കുറയുകയും ചെയ്തു കൊ ിരുന്നു. ബാലുവിനോടുള്ള അകൽച്ചയും വെറുപ്പും അധികരിച്ചു കൊ ിരുന്നു. അവനെ വിശ്വേട്ടൻ സ്നേഹിക്കുന്നതും ലാളിക്കുന്നതും തനിക്കിഷ്ടമല്ലായിരുന്നു. അതേചൊല്ലി വഴക്കും ഉ ായിട്ടു ്. തൊട്ടതിനും പിടിച്ചതിനും അകാരണമായി കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും പ്രായം നോക്കാതെ ദേഷ്യപ്പെടുകയും ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അമ്മയില്ലാത്ത കുട്ടിയാണെന്നുപോലും ചിന്തിച്ചിരുന്നില്ല. അവന്റെ പ്രായത്തിൽ കവിഞ്ഞുള്ള ജോലികളും ചെയ്യിച്ചിരുന്നു. ബാലു അനുസരണയുള്ള കുട്ടിയായിരുന്നു. എന്തുപറഞ്ഞാലും അനുസരണയോടെ ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കും. പരാജയപ്പെടുമ്പോൾ താനവനെ ദേഷ്യപ്പെടുകയും ശിഷിക്കുകയും ചെയ്തിരിന്നു. പിന്നെ പിന്നെ പല ജോലികളും എന്നെ സഹായിക്കാനാണെന്നും അവന്റെ ഉത്തരവാദിത്തമാണെന്നും കരുതി ആവശ്യപ്പെടാതെ തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.

ഭക്ഷണം, വസ്ത്രം, കളിക്കോപ്പുകൾ തുടങ്ങി മികച്ച നിലവാരമുള്ളതെല്ലാം സ്വന്തം മകനും, മോശപ്പെട്ടതും പഴയതുമൊക്കെ ബാലുവിനും. എന്നാൽ ഒരു കാര്യത്തിനും ബാലുവിന് പിണക്കമോ, പരിഭവമോ ഇല്ലായിരുന്നു.

സർക്കാർ സ്കൂളിൽ മലയാളത്തിൽ പഠിച്ച ബാലു സ്കൂൾ ഫൈനലിനും പ്ലസ് ടുവിനും ഉയർന്ന റാങ്കോടെ പാസ്സായെങ്കിലും താനവനെ തുടർന്ന് പഠിക്കാനനുവദിക്കാതെ ഒരു കാർ വർക്ക് ഷോപ്പിൽ പണിക്കയച്ചു. അദ്ധ്വാന ശീലം ക ് ഇഷ്ടപ്പെട്ട് ഡോ. രാംദേവ് അവനെ തന്റെ സഹായി ആക്കി കൂട്ടികൊ ് പോയി. എങ്ങിനെയും ശല്യം ഒഴിഞ്ഞുകിട്ടിയാൽ മതിയെന്ന് കരുതി അവന് അനുവാദം കൊടുത്തു. പിന്നീട് അവനെക്കുറിച്ച് ഒന്നും അറിയില്ലായിരുന്നു,

അതേസമയം, മുന്തിയ പ്രൈവറ്റ് സ്കൂളിൽ ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയത്തിൽ പഠിച്ച് കഷ്ടിച്ച് ഡിഗ്രി പാസ്സായി മോഹൻ ഒരു പ്രൈവറ്റ് കമ്പനിയിൽ പണം കൊടുത്ത് ജോലി വാങ്ങേ ി വന്നു. വിവാഹവും കഴിച്ചു. വിശ്വേട്ടന്റെ മരണശേഷം അവന്റെ ഭാര്യയ്ക്ക് ഫ്ളാറ്റ് വാങ്ങണമെന്ന ആഗ്രഹം സാധിക്കാനായി കുടുംബ വീട് വിറ്റ് പണം വാങ്ങി തന്നെ ഇവിടെ കൊ ് വിട്ടിട്ട് പോയി. വർഷം ര ് കഴിഞ്ഞു. ഒന്നു ഫോണിലൂടെയെങ്കിലും അമ്മയുടെ വിശേഷം അറിയാൻ അവന് സമയമില്ല.

അത്യധികം ലാളിച്ച് വളർത്തിയ മകൻ ഉപേക്ഷിച്ച് പോയപ്പോൾ അന്യനായി കരുതി വെറുത്തിരുന്നവൻ സംരക്ഷിക്കാനായി വന്ന് വിളിക്കുന്നു. പ ് വിശ്വേട്ടൻ പറയാറുള്ളത് ഓർമ്മ വരുന്നു " ഭാനൂ, നീ ബാലുവിനോട് കാണിക്കുന്ന ചിറ്റമ്മ നയം നല്ലതല്ല. അവന്റെ കുഞ്ഞിക്കാലീ വീട്ടിൽ വന്നതിൽ പ ിന്നെയാണല്ലോ; മക്കളില്ലാതെ വിഷമിച്ചിരുന്ന നീ മോഹനെ പ്രസവിച്ചത്. അത് മറക്ക " താനത് സമ്മതിച്ചു കൊടുക്കാറില്ലായിരുന്നു.

" ചേട്ടാ, അതെത്രയായാലും അന്യന്റെ മക്കൾ അത്രയ്ക്കത്ര തന്നെ. സ്വന്തം രക്തത്തിൽ പിറക്കുന്ന മക്കൾക്കേ അമ്മയും അച്ഛനും എന്ന സ്നേഹമു ാകൂ. അവസാന കാലത്ത് അവരേ നമുക്ക് കാണൂ."

" അങ്ങനെയൊന്നും സ്വപ്നം കാണേ ാ. പുന്നാരിച്ചും അഹോരാത്രം കഷ്ടപ്പെട്ടും വളർത്തി സ്വന്തം കാലിൽ നിൽക്കാറായാൽ, പിന്നെ അവർക്കൊരു കുടുംബവുമായാൽ മാതാപിതാക്കളെയും അനാഥാലയങ്ങളിലാക്കുകയും ഒക്കെ ചെയ്യുന്ന കാലമാണ്. നമ്മുടെ ജീവിത സായാഹ്നത്തിൽ ആര് എപ്പോൾ പ്രയോജനപ്പെടുമെന്ന് ആർക്കും പ്രവചിക്കാനാവില്ല. അതുകൊ ് ആരെയും വേദനിപ്പിക്കാതെ എല്ലാവരെയും ഒരുപോലെ സ്നേഹിക്കുക."

" അങ്ങനെയൊന്നും പറയ വിശ്വേട്ടാ, അവനവന്റെ രക്തത്തിന് തോന്നുമ്പോലെ അന്യന്റെ രക്തത്തിന് തോന്നില്ല. ചേട്ടൻ നോക്കിക്കോ, നമ്മുടെ മോഹൻ തന്നെ നമ്മളെ അവസാനം വരെ സംരക്ഷിക്കും. അവൻ സ്നേഹമുള്ളോനാ" യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കാൻ താൻ വൈകിപ്പോയി. ബാലുവിനോട് ചെയ്ത അതിക്രമങ്ങളെ ഓർത്ത് ഇന്ന് കുറ്റബോധം തോന്നുന്നു. ഈ കുറ്റബോധവും പേറി സ്വന്തം മനഃസാക്ഷിയെ വഞ്ചിച്ച് എങ്ങനെയാണ് ബാലുവിന്റെ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കുക. " മോൻ ചെല്ല് ഞാനിവിടെ ഇങ്ങനെയങ്ങ് കഴിഞ്ഞോളാം"

" എന്റെ അമ്മ അനാഥയല്ല. ഞാനു ് അമ്മയ്ക്ക്. അമ്മയുടെ മൂത്ത മകൻ. എന്റെ അമ്മ വൃദ്ധ സദനത്തിൽ കഴിയുമ്പോൾ എനിയ്ക്കങ്ങിനെ സുഖിച്ച് ജീവിക്ക ."

അവനെ പ്രസവിച്ച അമ്മ താനല്ലായെന്നും സത്യം അവനിൽ നിന്നും മറച്ച് പിടിക്കാൻ ആവത് ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും അവന്റെ നിർബന്ധത്തിന് മുൻപിൽ സത്യം വെളിപ്പെടുത്തേ ി വന്നു. അതറിയുമ്പോളെങ്കിലും അവൻ പിന്മാറുമെന്ന് കരുതി. സത്യം അറിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു നിമിഷം അവൻ ഞെട്ടി. മുഖം വാടി. ദുഃഖത്തിന്റെ കരിനിഴൽ അവന്റെ മുഖത്ത് നിഴലിച്ചു. ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾ ഒന്നും മി ാനാകാതെ ഭാനുമതിയുടെ മുഖത്ത് നോക്കി ഇരുന്നു പോയി. നിമിഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം "

അമ്മേ, എന്നെ പ്രസവിച്ച അമ്മയെ കാണാനും, അമ്മയുടെ വാത്സല്യം അനുഭവിക്കാനും എനിക്ക് സാധിച്ചില്ല. എന്നാൽ അച്ഛൻ ഈ അമ്മയുടെ കൈയ്യിൽ ഏൽപിച്ച എന്നെ അമ്മ അനാഥാലയത്തിലോ, പെരുവഴിയിലോ ഉപേക്ഷിക്കാതെ വളർത്തിയില്ലേ? ഒരമ്മയുടെ സ്നേഹവും പരിചരണവും ലഭിക്കാതെ ഒരു കുഞ്ഞിന് വളരാൻ സാധിക്കില്ല.

അങ്ങനെ എന്നെ വളർത്തി വലുതാക്കിയ, ശൈശവത്തിലും, ബാല്യത്തിലുമൊക്കെ എന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റിയതും വളർത്തിയ ഈ അമ്മയും എന്റെ അമ്മയല്ലാതാകുമോ? ഞാൻ ക ് വളർന്നത് എന്റെ ഈ അമ്മയുടെ മുഖമാണ്. എന്നെ പ്രസവിച്ച് വളർത്തിയ ഈ അമ്മയോടും കടപ്പാട് മകനായ എനിക്കു ്. എന്നാൽ അവരിന്ന് ജീവിച്ചിരിപ്പില്ല. എന്നെ പോറ്റി വളർത്തിയ ഈ അമ്മയോട് എനിക്ക് അതിലേറെ കടപ്പാടു ്. അച്ഛനമ്മമാരുടെ വാർദ്ധക്യകാലത്ത് സ്നേഹവും പരിഗണനയും കൊടുത്ത് സംരക്ഷിക്കേ ത് മക്കളുടെ ധർമ്മമാണ്. എന്നാൽ അച്ഛൻ നമ്മളെ വിട്ടുപോയി. ഇനി അമ്മ ഒരു തടസ്സവും പറയാതെ എന്നോടൊപ്പം വരണം. അമ്മയ്ക്ക് ബാഗ് വല്ലതും എടുക്കാനു ങ്കിൽ എടുക്ക് ...... വാ അമ്മേ ...... " ഒരു കൊച്ചുകുട്ടിയുടെ കൊഞ്ചലോടെയുള്ള ശാഠ്യം പിടിക്കൽ.

താൻ ബാലുവിനോട് ചെയ്ത അവഗണനയും അക്രമവും എന്റെ മനഃസാക്ഷിയെ കുത്തി നോവിക്കുമ്പോൾ തനിക്കെന്തർഹത അവന്റെ സംരക്ഷണത്തിൽ കഴിയാൻ. അതും അവനോട് തുറന്ന് പറഞ്ഞ് ക്ഷമാപണം ചെയ്യേ ി വന്നു. എന്നിട്ടും അവൻ പിന്മാറുന്നില്ല.

" അമ്മ എന്നോടൊപ്പം വരാതിരിക്കാൻ ക ുപിടിക്കുന്ന ഓരോ കാര്യങ്ങളാണ്. കുട്ടിക്കാലത്ത് മക്കൾ അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുകയോ, കുറ്റം ചെയ്യുകയോ ചെയ്താൽ മാതാപിതാക്കൾ ഗുണദോഷിക്കുകയും വേ ി വന്നാൽ കൊച്ച് ശിക്ഷകൾ നൽകിയെന്നും വരും. അത് കുട്ടികളുടെ നന്മയ്ക്കാണ്. അതുകൊ ല്ലേ ഞാൻ ഇന്ന് ഈ നിലയിൽ എത്തിയത്. അതിന് അമ്മ എന്നോട് മാപ്പു ചോദിക്കയോ? എന്താമ്മേ..... അമ്മ എണീച്ചേ..... തയ്യാറാകൂ..... നമുക്ക് പോകാം."

ബാലുവിന്റെ സംസാരം ഭാനു അമ്മയുടെ ഹൃദയത്തിൽ കുളിർ കോരിയിട്ടു. സ്നേഹവും സങ്കടവും ആ മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞ് തുളുമ്പി വാക്കുകളായി പുറത്തു വന്നു " മോ.....നേ....."

" ജീവന് തുല്യം സ്നേഹിച്ചു വളർത്തിയ മകൻ പെറ്റമ്മയെ അനാഥാലയത്തിലാക്കി ഉപേക്ഷിച്ചു പോയി. ഉ ായിരുന്ന സ്വത്തും അവന്റെ മാത്രമായി. ഇനി മോന്....."

ബാലു അമ്മയെ അണച്ച് പിടിച്ച്, കവിളിലൂടെ ഒഴുകി ഇറങ്ങിയ കണ്ണീര് തുടച്ച് കൊ ് " അമ്മേ അതൊക്കെകളയൂ, മറന്നേക്കൂ, എന്റെ സ്വത്ത് അമ്മയല്ലേ? എന്റെ ഏറ്റവും വലിയ സ്വത്ത്. ഇത് ഞാൻ സംരക്ഷിക്കും പിന്നെ മോഹന്റെ കാര്യം. അവൻ കുട്ടിയല്ലേ... അവൻ അമ്മയെ കാണാൻ വരും. ഞാനല്ലേ അമ്മയുടെ മൂത്ത മകൻ. അമ്മയെ നോക്കേ ത് ഞാനല്ലേ. എന്റെ ഉത്തരവാദിത്വമാണ്. അതുകൊ ് അമ്മ അവൻ വരാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊ ് സമാധാനത്തോടും, സന്തോഷത്തോടും ഇനിയുള്ള കാലം കഴിക്കണം. വരൂ നമുക്ക് പോകാം.."

ഭാനുമതി അമ്മയുടെയും മകൻ ഡോ. ബാലഗോപാലിന്റെയും സംസാരം ശ്രദ്ധിച്ചുകൊ ് നിന്ന മന്ദിരം സൂപ്ര ് സിസ്റ്റർ അൽഫോൺസാമ്മ ഭാനുഅമ്മയുടെ തോളിൽ തട്ടി " അമ്മേ... അമ്മയുടെ മകൻ ഡോ.ബാലഗോപാൽ ഒരു ജെം. ആണ്. എനിയ്ക്ക് തോന്നി. കാരണം മക്കളെ താലോലിച്ചും കഷ്ടപ്പെട്ടും വളർത്തിയ മാതാപിതാക്കൾക്ക് വൃദ്ധരാകുമ്പോൾ അവരെ പരിപാലിക്കാനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ട് കരുതി പുരാവസ്തുക്കളായും, വേസ്റ്റായും പുറത്തേക്ക് വലിച്ചെറിയുന്ന ഇന്നത്തെ കാലത്ത് അമ്മയെ തേടി വന്ന ഈ മകനെ കിട്ടിയ ഭാനുമതി അമ്മ മഹാഭാഗ്യവതിയാണ്. അമ്മയ്ക്കറിയാമല്ലോ ഇവിടെ മക്കളെയും ചെറുമക്കളെയുമോർത്ത് കണ്ണീരോടെ കഴിയുന്ന അമ്മമാരെ? അതുകൊ ് അമ്മ കഴിഞ്ഞതെല്ലാം മറന്ന് ഈ മകനോടൊപ്പം പോകണം. ഇനിയുള്ള കാലം മകനും, മരുമകളും ചെറുമക്കളുമൊത്ത് സന്തോഷത്തോടും, സമാധാനത്തോടും കഴിയണം. ചെല്ലൂ. ഈ മകൻ ഇന്നത്തെ പുതിയ തലമുറയ്ക്ക് ഒരു മാതൃകയാവട്ടെ ! എല്ലാ നന്മകളും നേരുന്നു.!!"

(ശേഷം പേജ് 24 ൽ)

PAINTINGS

BY

AZZA LUQMAN

DAUGHTER OF LUQMAN SAIT

PAINTINGS

BY

NAEEMA RAASHID

DAUGHTER OF RAASHID USMAN SAIT

PAINTINGS

BY

NAMRA RAASHID

DAUGHTER OF RAASHID USMAN SAIT

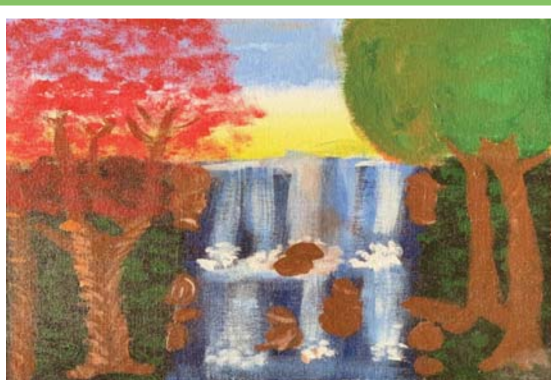

HOW DOES EDUCATION FARE IN THE WORLD OF TODAY?

Mohammed Aftab

"The world of today is beautifully crafted, yet is quite complex in its quest for further knowledge."

One of the most confusing times there has ever been throughout the decades of advancement mankind has passed through. Complicated with thousands of sophisticated technological breakthroughs and intermingled with the corruption inherited over the years, the modern world is a curious case. It has done what the past couldn't and has brought the unavoidable consequences along with it. Global warming, melting icecaps, rising sea levels, unexpected weather changes are just a few to be stated. Trust is one of the biggest issue there is right now. Trusting even your close one's have become a cautious action. But then again, historical anomalies like racism, caste systems, gender biasing have now become major hurdles we try to overcome everyday. In short, the modern world has made great advancements the past hadn't comprehended, but there still is a long path to travel before achieving what is required to reach perfection.

Now coming to the question in hand - how does education fare in this modern world of ours? Education is one of the basic pillars in the quest for knowledge I mentioned before. It is where we begin, and never end. We are educated all throughout our lifetime. Be it from our parents, our teacher, our friends or from the rest, education will persist in our daily lives through multiple medias. It is through which we are forged into a contributing member of the society. But does it live up with the changes that the population has undergone in the past? There's a two part answer to this. As we all know, education is meant to educate us. Which means it needs to provide us with the knowledge required to instill something new, and understandable. It has to be directed towards the particular field from which we choose to learn or choose to listen and acquire from. Has the modern education provided us with exactly that?

This is the first part of our answer. Partially yes. It has. It has evolved itself throughout the years of progression and has provided us with proper, accurate knowledge through various legitimate sources in the scientific and social fields. But there's still a lot it has to and can convey to us folks; of the past and future; of yesterday and tomorrow and most importantly, of today.

To answer the second part, we have to think again as to whether we are educated well enough to withstand or empower the problems arising in our lives. The future is the problem we work for now. And that is where education needs to excel. It brings us tons of solutions to execute each day. It questions almost everything we stand for and answers everything we can stand for. But it hasn't yet answered the question of perfection.

Perfection is when we understand every aspect of a problem to completion and then can tend to it with full care and responsibility. And there is one simple fact that governs this theory - what is quantum physics to a child who aspires to be a journalist, and what is Journalism to a child who aspires to be a quantum physicist? It is the split of minds that changes the future. Every child, man and woman has his or her own aspirations. These aspirations arise due to certain inspirations and talents they discover, that can influence them to make it better and extend it further onto the palms of the world and convey us of its beauty.

This is where education has failed to keep up until now. It fails to recognize our capabilities and instead, riddles our mind with hundreds of thousands of time-consuming and un-useful subjects, refusing us to contribute in our own ways, and ultimately, almost always, managing to sway us off the path to perfection.

Education as of now has more flaws than pros. It supports theory, and underestimates the power of practicality. It flaws us, rather than perfecting us. It depraves us more, and benefits us less. And even though it has advanced far greater , it hasn't yet been towards the right direction. Thus, education needs a massive upheaval from its current broken, yet vulnerable-to-improvement situation. It needs to be fixed properly, and righteously for the generation of next. The old methods need to be abandoned, or recrafted so that the upcoming era cannot be allowed to make the same mistake as ours. It's a rather simple technique - claim, build, provide, rebuild.

(Continuation from Page –28)

The name belonged to him he said, and the writer was none other than his own brother; an engineer in the US, who, it turned out had told him earlier that he wanted him to read a particular book! He hurried to an adjoining room and returned with a sheaf of papers – his brother's letters – to show that the signature and handwriting matched. There was no doubt that his brother had indeed sent the book. How it landed on my front wall – swaddled in a torn wrapper – remains a mystery to this day, but the book was nevertheless restored to its rightful owner as soon as I was through with it – *by the working of yet another coincidence!*

++

(മകൻ - 21 ൽ നിന്നും തുടർച്ച)

‘ നന്മകൾ മാത്രം നിറഞ്ഞ ഈ കുട്ടിയുടെ മനസ്സ് കാണാനും, ഇവനെ മനസ്സിലാക്കാനും ഞാൻ വൈകിപ്പോയല്ലോ ഈശ്വരാ.....” ഭാനു അമ്മയുടെ ആത്മഗതം.

ബാലുവിനോട് ആദ്യമായി തോന്നിയ വർദ്ധിച്ച സ്നേഹവും, സന്തോഷവും കൊ ˘ വീർപ്പ് മുട്ടിയ ഭാനുമതി അമ്മ മോനെ അടുപ്പിച്ച് പിടിച്ച് അവന്റെ നെറുകയിൽ ചുംബിച്ച് “ മോനെ..... നീയാണ്..... മകൻ. എല്ലാ അച്ഛനമ്മമാർക്കും ഇത്തരം മക്കളു ാ കട്ടെ! ”

“വാ അമ്മേ..... ” ബാലു അമ്മയെ അണച്ച് പിടിച്ച് മന്ദിരത്തിൽ നിന്നും ഇറക്കി കാറിൽ കയറ്റി ഇരുത്തി ഡോർ അടച്ചു. കാർ സ്റ്റാർട്ട് ചെയ്ത് യാത്രയായി.

Dr. J.M.I. Sait PhD

FCMA, DipMA, FCS, FBIM, DIOMI, MAAA, MMI

THE BANDHINI

A well known traditional fabric of Cutch is the bandhini a meticulously designed tie and dye fabric. A Cutchi woman would fel incom-plete without a bandhini oufit. It is an an old tradi-tion to make bandhini sarees, misr (head scarf) etc.

The art of Bandhani is a highly skilled process. The technique involves dyeing a fabric which is tied tightly with a thread at several points,thus producing a variety of patterns. The main colours used in Bandhani are yellow, red,blue, green and black. Bandhani work, after the processing is over, results into a variety of symb-ols including, dots, squares, waves and strips. The main colours used in Bandhani are natural.. All colours in bandhani are dark as no light colour is used. The background is mostly in black / red cloth. A meter length of cloth can have thousands of tiny knots known as "Bheendi" in Cutchi language. Four bheendis make one as a "Kadi". The knots form a design once opened after dyeing.

Traditionally, the final products can be classified into "Khombhi", "Ghar Chola", "Patori", "Chandrokhani" etc. In Bandhani, different colors convey different meanings. While red (Suhagadi) represents a bride, a yellow background (Satbandeli) suggests that a lady has be-come a mother recently.

The Bandhani work has been exclusively carried out by the Khatri community of Kutchh. Bhuj and Man-dvi of Kutch District are well known for the finest quality of bandhani. The history of dyeing can be dated back to pre-historic times, say around 3000 BC. This art and the beautiful printed cottons of India are mentioned in the texts of Alexander the Great's time .

The Bandhani work has been exclusively carried out by the Khatri community of Kutchh. Bhuj and Man-dvi of Kutch District are well known for the finest quality of bandhani. The history of dyeing can be dated back to pre-historic times, say around 3000 BC.

This art and the beautiful printed cottons of India are mentioned in the texts of Alexander the Great's time . Tradition has it that the first Bandhani saree was worn at the time of Bana Bhatt`s Harshacharita in a royal marr-iage. It is believed that wearing a Bandhani saree can bring good luck to a bride. Ajanta walls stand eviden-ce for these Bandhani Sarees,. Khombi and Patori were essential parts of the Cutchi female costume. Odhnis (Munalmo), sarees and turbans in Bandhani.of Cutch are famous. Different communities have for ages followed the tradition on tying turbans with different patterns of bandhani on their heads. These were used to identify the community the person belonged to.

Bandhani came to Kachchh when members of the Khatri community migrated from Sindh. in the 12th century AD. Bandhani tie and dye became a staple local source of income with the export of bandhani to Europe via the English East India Company in the 18th century. Much like the local block printers, bandhani artisans used local, natural resources like madder and pomegranate to dye their cloth in a brilliant range of hues. The technique of tightly winding a thread around a section of cloth, dyeing it, and then removing the thread to reveal a circular resist motif has remained the same since bandh-ani was first practiced. However, with the economic crisis of post 1956 earthquake khatris were forced to change over to cheaper artificial dyes Even so quality bandhani fabrics still use natural dyes. The Bandhani fabric is sold with the points still tied and the size and intricacy of the design varies according to the region and demand. Knots are removed and the fabric ironed to smooth at the time of first use.

Serendipity and Kismet BY Akber Ayub

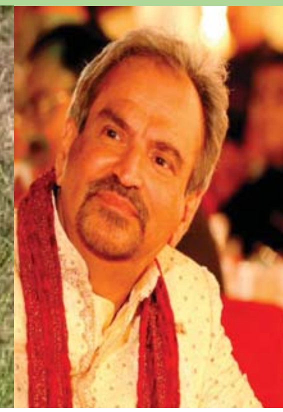

Sabiha scanned the classified pages of the day's newspaper with a hawk's eye. Today she was determined to find what we both had been searching for since the last several weeks – a house to buy in Bangalore, India. Then she hit a bull's eye – an old property up for sale in nearby Jayanagar 5th block.

The quiet suburb with sun-speckled wide roads and broad sidewalks was peaceful on that cool Sunday morning as we set out to locate the somewhat sketchy address. As we began scouring the neighbourhood, a light breeze drifting through the tree-lined avenue added a nip to the October air. An hour later though we realized that our search was going to be in vain – the vague address remained elusive. Reluctantly we called off the hunt and turned back. *Then it happened* – which in hindsight was epiphanic: we took a wrong turn, and entered an especially charming street lined with rows of neat, elegant bungalows – the 44th cross. Making one last bid to locate the elusive address, I stopped next to a couple of men chatting by the roadside. They couldn't help either, but one of them, pointing to the house in front said, "That might be for sale." I parked the car, stepped out and walked across the street, fingers crossed. My wife decided to stay back and wished me luck.

Ten minutes later the deal was clinched.

A few months of excited consultation with our architect and we had a house plan ready. Soon I took up construction of our planned dream house. *That's when a genie dropped a spanner in the works*. I found myself in a quaint situation where nothing seemed to go right. My industry, thriving for number of years until then, began to slide, and while cash flow dwindled, tension mounted at home. Nothing seemed to click despite my best efforts. For some obscure reason, the tide had surely turned against us. To add to our woes, the building contractor turned out to be a double-dealer and the work on our new home had to be called off, even before our dwindling finances put a halt to it. There came a time when we began to view man's endless material pursuit dispassionately and question its worth. Was that all there was to life? Or was there any higher purpose or meaning?

This by no means is the age of miracles, but what transpired one sweltering, despairing Monday afternoon comes close. A book was found on the far end of our low front wall. That corner was generally crummy and covered with foliage. Enquiries with the neighbours about its possible owner drew a blank. Could it have been left by a passer-by? We took it inside anyway and began reading. The book talked of coincidences that happen in life…fortuitous happenstances that seem like chance events but actually have a higher purpose behind them!

What followed was truly astonishing. Before long things began to fall in place – almost as amazing as the insights found in the book. Work in our factory picked up as orders arrived from unexpected quarters and payments held up for long began to be settled. As the rupees flowed in there was a palpable change in the atmosphere at home. Soon I found a professional builder and resumed construction.

Within a year, our house was complete and we moved in – on the 31st December of the year the manna appeared on the outer wall.

The book of course was James Redfield's much acclaimed *The Celestine Prophecy*. As it happened, it also opened us to a new spiritual awareness. And...coincidences continue to visit my life, taking me on a meandering path from being a mechanical and a marine engineer working at sea, then a project engineer with a 5-star chain, later setting up industries and exporting to Europe, then a college faculty and a text book author, to what I now believe is my true calling – writing. My debut novel was published few year ago and the next – a spiritual parable – is now complete. In between I worked on coffee-table travel books, books on different genres and write for myriad publications including corporate in-house magazines.

Just a matter of luck? A question of chance? Hardly. As I began to read up on spirituality, I discovered that coincidences such as these seem to occur to more and more people, invariably leading to life changing situations – directing someone towards a new career; meeting a future spouse; an encounter with someone, when one is especially feeling low that later blooms into a meaningful friendship, or even something as prosaic as a maid who miraculously appeared on our doorstep when Sabiha was desperately looking for help.

I also learned that coincidences, whether leading to everyday, commonplace outcomes or those triggering profound changes – the turning points in our lives – have a higher origin, and a definite purpose behind them – even as they bring us closer to our dreams and desires. As the book said, we seem to attract serendipity when we acknowledge its working in our life.

That's when I asked myself if there was a way we could bring more such meaningful coincidences into our lives. The book – and my own research and my experiences – produced the answer: Stay alert to messages that coincidences bring us, learn to probe their meaning, listen to our intuition and be open to our feelings. My own experiences have borne out the fact that the more we consciously acknowledge a meaningful coincidence and are aware of where it is leading us and what positive changes it has brought about, the more we attract such events into our life. Sometimes messages arrive on our doorstep when we least expect it. Simply put, "we attract serendipity when we acknowledge its working in our life." That's when coincidences begin to kick in, nudging us gently toward the right answers, the right decisions, to engage the current of life – toward our goals and our dreams.

What of the book that had appeared on my wall on that fateful Monday afternoon? After I read it, I thought I should share it with someone who would benefit from it the most. Right away I thought of someone on my street who was then going through a particularly difficult time: his career in doldrums, he was looking at an impending divorce. That evening I walked down the street, taking the book with me, thinking that he will surely find comfort and more within its pages. As I handed the book to him and he turned the pages, his jaw dropped. He was looking at the signature and a short message that ended with a pet name scrawled on the inside of the front cover.

(Continued....Page 24)

The Wakeup Call

By—Danish Saleem

It would be an understatement if I said that we live in interesting times. Infact we live in the best of all times. Mankind had never been so peaceful or so productive ever in human history, as we are today. The growth in science and technology has been exponential and what we experience today as the new normal, is the stuff of magic and astonishment that people couldn't even imagine a few centuries ago. I would still say we live in interesting times, especially as Muslims in India with all the hullabaloo around NRC, CAA and such. For a community pretending to be in deep slumber, this should serve as a wakeup call, and not just for Muslims of India, but to the Muslims world over. The trials and tribulations that we face now, and those that we will continue to encounter in the coming decades will have a shared narrative.

Muslims in India are a significant minority. As of today, of a population of 1.3 billion every sixth person is a Muslim (which is a whopping 14.5%). It is estimated that in the next few decades India will be home to the largest number of Muslims any where in the world, however a cursory glance at the statistics show that Muslims make up less than 2% of the legislature and 2.5% of the bureaucracy (as per the Sachar committee report). The participation of Muslims in the armed forces is again a dismal 3% (according to unofficial sources). What is even more disappointing is the per capita income of the average Indian Muslim as he finds himself at the bottom of the social ladder even below the Dalits (who were marginalized for centuries).

Its high time we ask ourselves, how did we allow us to get into such a vulnerable position? Is the Indian Muslim a less patriotic, freeloading spectator who is happy to sit on the side-lines without any active interest in nation building or self-improvement? Or more importantly now that we have got ourselves into such an unfavourable situation, how do we intend to journey on from here?

As Muslims, we are no strangers to trials and hardships and in every time and age we have overcome these hardships by virtue of the guidance from the Quran and the prophet (PBUH). Even in these days it is the same glorious Quran that we turn to, for guidance. One of the most prominent verses that strikes me in the light of trials and hardships, is the verse from Surah Ash – Sharhh (94 – 5,6), **For Indeed with hardship (will be) ease** [*Fa inna ma'al 'usri Yusra*], **Indeed with hardship (will be) ease** [*inna ma'al 'usri Yusra*]. It calls upon Muslims to stand up and face the difficulties and to do your duty as Muslims. Again, it is here where we have to ask ourselves, if we have been faithful to our duties, to look into the mirror and be honest with ourselves.

We live in an age of science and technology, of entrepreneurship and enterprise. The world is changing rapidly and nations has been more interconnected with each other than before. If we continue to sit by without an active participation and contribution to the modern society, we will soon be left out, and left for scraps.

Many communities have been successful in their own right, however if there is one community whose success has been spectacular or even jealous worthy, is the Jewish community. Of the 900 Nobel laurates of great distinction more than 200 (20%) of them are Jews. Their contributions cut across every facet of human life from art and literature to cutting edge science and economics. In comparison the Muslim community that numbers

1.8 billion (150 times larger than the Jewish population) has contributed to merely 12 Nobel laurates (of which 7 of them were awarded peace prize).

The Jews were marginalized in Europe for centuries, banned from major universities and positions of power, however they invested in themselves only to come up on top and to become the “leaders of the free world”. It is of great interest and worth studying, how the Jews faced extreme hardships and eventually triumphed every obstacle. As we find ourselves in a precarious position, we can look up to them and identify the traits that are worth emulating.

A sense of belonging and kinship, is something that is deeply entrenched in the Jewish community and they leave no stone unturned in helping each other, or to strive towards a common goal. The Kibbutz is a prime example of such mutual cooperation and self-reliance. Though the earlier Kibbutz were centred around farming, today they have come a long way (however the central idea of self-reliance and enterprise remains the same). When you are able to take care of yourself without depending on others, it instils a sense of pride and confidence. And when you can extend your economic output outside the Kibbutz you have leverage over others. The modern-day Kibbutz are a melting pot of tech hubs, business enterprise and innovation. Can the Muslim community encourage such groups that will bring together educated minds and take on the challenges that the modern world throws at us? From combating climate change to technological innovations, to business enterprise, the possibilities when a group of sharp minds come together, are limitless.

Another notable Jewish tradition is the Bar Mitzwah, when boy/girl comes of age (usually 13), it is proclaimed that he or she is accountable for their actions and promises to be a responsible member of the community. This instils the child with sense of accountability and purpose. They are expected to be more independent, to chart their own course and grow up to become more responsible adults, with a fire in their belly to take on the world. Can we Muslims inculcate this sense of purpose and accountability to our Kids from an early age? A sense of direction and sense of purpose so that our youth do not go astray? So that a keen sense of contribution to the community and society at large is engrained in them from a young age?

Last but not the least, what is worth highlighting is the importance of service in the armed forces. Serving in the armed forces elevates an individual in many other facets of life. It instils tremendous self-discipline that turns individuals into natural leaders. Many who return to civilian life go on to achieve great distinctions in other fields owing to the natural tendency for leadership and organizational capabilities they have imbibed from the country’s armed forces. How many of our Muslim mothers are willing to send their sons in harms way for our country’s sake? At least the numbers so far are not encouraging.

We as a community are blessed with God’s guidance and we are commanded to stand up for good. As Muslims we are commanded to work for harmony and friendship across all communities and to be fair in all our interactions with everyone else. Our deen naturally protects us from the many vices in the society, and only if we could channel our energies in the right way, as a community we would be the indomitable face of tomorrow. It is our time to seize the narrative and not be a spectator anymore, to be a part of the mainstream and contribute to the benefit of every one (Muslim and Non Muslim alike) and to become the champions of Mankind. I would like to believe that this serves as a wakeup call, a clarion call, for the Muslim community to strive better and to become the leaders of tomorrow...

================

BOOST YOUR CHILDREN'S SELF ESTEEM

AALIA ZAKIR

"Oh why dont you talk to your friends? Everyone is talking .. why can't you speak to everyone too? You are always shy"

Does this sound too similar?

We all want our children to excel in everything and be the best. But are we doing more harm than good?

We often label our children with words like shy, dumb and what not. Of course no one does it on purpose.

Children's mind works on a complete different level. They absorb whatever we say and start believing it.

Its not them that we have to change, rather, we have to change ourselves.

Here are some tips to help your child develop self esteem.

1. Use positive and motivating words. A little word of motivation goes a long way.

2. Always encourage them.

3. NEVER NEVER put your child down in front of others

4. Give them their own time to grow and start doing things.

5. ALWAYS listen to what they say. It may be a small little thing they want to share with you. But still, LISTEN!

6. If they have done something wrong, don't shout at them. Talk to them and help them understand in a positive way.

I know all of us want the best for our kids. But consciously or unconsciously we let them down.

Let's help build our children's self esteem and work towards their bright future.

WHAT IS ISLAM?

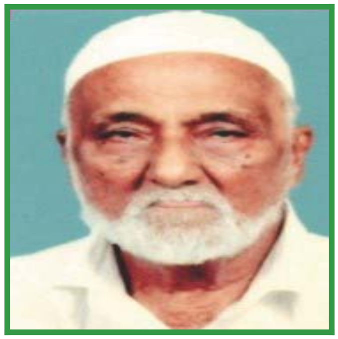

Janab Mohamed Hassan Easa Sait

The below article is by Janab Mohamed Hassan Easa Sait, Kollam, appeared on ISLAMIC RIVIEWmagazine, in london in theyear1950. Mohamed Hassan Easa Sait is the father of Janab M.Amanulla Sait, President, Cutchi memon jamath, Trivandrum. Janab Mohamed Hassan Easa Sait e is now 99 years old. We all pray for his good health.

The following is a very brief account of Islam, and some of its teachings.

ISLAM, THE RELIGION OF PEACE: The word Islam literally means (1) peace, (2) the way to achieve peace (3) submission, as submission to another's will is the safest course to establish peace. The word in its religious sense signifies complete submission to the Will of God.

OBJECT OF THE RELIGION : Islam provides its followers with the perfect code whereby they may work out what is noble and good in man, and thus maintain peace between man and man.

THE PROPHET OF ISLAM: Muhammed, popularly known as the Prophet of Islam, was, however, the last Prophet of the faith. Muslims, ie, the followers of Islam, accept all such of the world's Prophets including Abraham, Moses and Jesus, as revealed the Will of God for the guidance of humanity.

THE QUR- AN : The gospel of the Muslims is the Qur-an . Muslims believe in the divine origin of every other sacred book, in as much as all such previous revelations have become corrupted , through human interpolation. The Quran , the last book of God came as a recapitulation of the former gospels.

ARTICLES OF FAITH IN ISLAM: these are seven in number, belief in (1)Allah (2) Angels (3) Books from God (4) Messengers from God (5) the Hereafter (6) the Premeasurement of god and evil (7) Resurrection after death.

The life after death , according to Islamic teaching, is not a new life, but only a continuance of this life , bringing its hidden realities into light. It is a life of unlimited progress, those who qualify themselves in this life for the progress will enter into Paradise, which is another name for the said progressive life after death, and those who get their faculties stunted by their misdeeds in this life will be the denizens of the hell- a life incapable of appreciating heavenly bliss, and of torment- in order to get themselves purged of all impurities and thus to become fit for life in heaven. State after death is an image of the spiritual state in this life.

The sixth article of faith has been confused by some with what is popularly known as Fatalism. A Muslim neither believes in Fatalism nor Predestination , he believes in Premeasurement. Everything created by God is for good in the given use and under the circumstances. Its abuse is evil and suffering.

PILLARS OF ISLAM: These are five in number. (1) Declaration of faith in oneness of God, and in the Divine Messengership of Muhammad, (2) Prayer, (3) Fasting, (4) Almsgiving, (5) Pilgrimage to the Holy Shrine Mecca.

ATTRIBUTES OF GOD: Muslims worship one God- the Almighty, the all-knowing the all just, the cherisher of all the worlds, the friend, the guide, the helper. There is none like Him. He has no partner. He is neither begotten nor has he begotten any son of daughter. He is indivisible in person. He is the light of the heaven and the earth, the merciful, the Compassionate, the Glorious, the Magnificent, the beautiful the Eternal, the Infinite, the First and the Last.

FAITH AND ACTION : Faith without action is a dead letter. Faith by itself is insufficient, unless translated into action. A Muslim believes in his own personal accountability for his action in this life and in the hereafter. Each must bear his own burden and none can expiate for another's sin.

ETHICS OF ISLAM: "Imbue youself with divine attributes", says the noble prophet. God is the prototype of man and His attributes form the basis of Muslim ethics. Righteousness in Islam consists in leading a life in complete harmony with divine attributes. To act otherwise is sin.

CAPABILITIES OF MAN IN ISLAM: the Muslim believes in the inherent sinlessness of man's nature, which, made of the godliest fibre is capable of unlimited progress , setting him above the angels , and leading him to the border divinity.

THE POSITION OF WOMEN IN ISLAM: man and woman come from the same essence, possess the same soul, and they have been equipped with equal capability for intellectual, spiritual and moral attainments. Islam places man and woman under like obligations, the one to the other.

EQUALITY OF MANKIND AND THE BROTHERHOOD OF ISLAM: Islam is the religion of the unity of God and the equality of mankind. Lineage, riches and family honours are accidental things, virtue and service of humanity are the matters of real merit. Distinctions of colour, race and creed are unknown in the ranks of Islam. All mankind is of one family, and Islam, has succeeded in welding the black and the white into one fraternal whole.

PERSONAL JUDGEMENT: Islam encourages the exercise of personal judgement and respects difference of opinion, which according to the sayings of the Prophet Muhammad, is a blessing of God.

KNOWLEDGE: The pursuit of knowledge is a duty in Islam and it is the acquisition of knowledge that makes men superior to angels.

====================================

====================================

Kucth Tour group ladies with Bhuj Jamath ladies at Jamath Khana Bhuj.

Community News –Kochi

Mr.Mohammed Hassif reading

The preamble of the constitution

Mr.Anwar Hashim Sait hoisting the flag

Mr.Anwar Hashim Sait speaking on the occassion

On January 26 th India's 71st Republic day was celebrated under Kochi Cutchi Memon Jamath at Memon Mohalla, Mattancherry, Kochi. Before the flag hoisting, the preamble of the Indian constitution was read by Mr. Mohammed Hassif. Afterward, Jamath President Mr.Anwar Hashim Sait hosted the flag. Jamath members and residents of the Mohalla participated in the ceremony. Jamath President Mr.Anwar Hashim Sait spoke about the current situation prevailing in the country and our duty towards holding the constitution at high esteem.

Mr.Anwar Hashim Sait hoisting the flag

On January 26 th India's 71st Republic day was celebrated by the managing committee of the famous Iqbal Library, Mattancherry, Kochi. Kochi Jamath President Mr.Anwar Hashim Sait hoisted the flag and afterward, a meeting was held inside the library office. Prominent personalities from Kochi spoke about the CAA and NRC. Mr.Saleem Shakoor presided over the meeting.

Mr.SaleemShakoor speaking on the occassion

Community News – Trivandrum

തിരുവനന്തപുരം കച്ചീമേമൺ ജമാഅത്തിന്റേയും YMCMA യുടെയും സംയുക്താഭിമുഖ്യത്തിൽ റിപ്പബ്ളിക് ദിനത്തോടനുബന്ധിച്ച്,26-1-2020നു രാവിലെ 8.30 മണിക്കു,അട്ടക്കുളങ്ങര അല്ലാമാ ഇക്ബാൽ മെമ്മോറിയൽ ബിൽഡിംഗ് അങ്കണത്തിൽ വച്ച് ബഹു: കച്ചീമേമൺ ജമാഅത്തു പ്രസിഡന്റ് ജനാ.M.അമാനുല്ലാ സേട്ട് പതാക ഉയർത്തൽ കർമ്മംനിർവഹിക്കുകയും സത്യാ വാചകം ചൊല്ലിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു .

Phoolwari 36th Annual Day celebration news

On 25th February 2020, the pride of Memons of Kochi, "Phool Wari school" Cochin, celebrated its 36th Annual day. It was a pride moment for the Management, Headmistress, Teachers, Students, Parents and Memons of Kochi.

Mr. Dhanesh Antony, the Principal of Dawn School was the chief guest. Mr.Anwar Hashim, President of Cutchi Memon Jamath, Kochi, presided over the function.

Students of the school very eagerly presented their talents in front of the packed audience at Nehru Memorial Townhall, Kochi. Mr. Naushad Kassam, the manager of "Phool Wari School" can be proud of conducting the function without any snags.

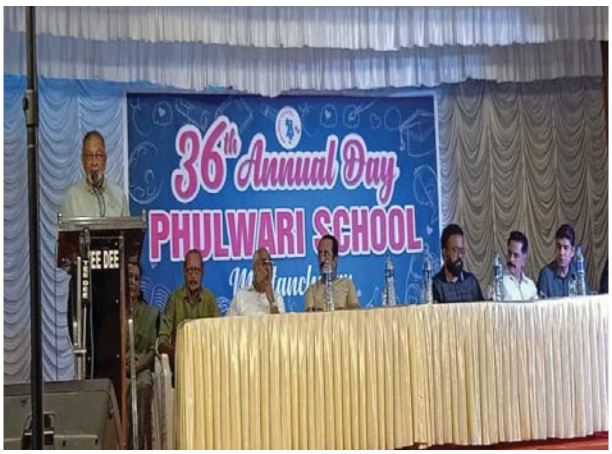

Mr. Anwar Hashim Sait presiding over the function

Mr.Dhanesh Antony –Principal Dawn School - Chief Guest

Headmistress, Teachers with Manager Mr.Naushad Kassam

Audience

Phool wari students performing

Phool wari students performing

പിന്നാമ്പുറം

The Last Page

Riaz Ahmed

1978 മാർച്ച്-ഏപ്രിൽ മാസങ്ങളിൽ **മേമൻ ടൈംസിൽ മർഹൂം ജനാബ്** അഹമ്മദ് ഉസ്മാൻ **സേട്ട്** എഴുതിയ ലേഖനത്തിന്റെ **പുനർ ആവിഷ്കരണ**മാണിത്. ലേഖനത്തിന്റെ വിഷയം കാലാതീതമാണ്, **എക്കാലത്തും**പ്രസക്തമാണ്. അക്കാലത്ത് **മേമൻ ടൈംസിന്റെ** പത്രാധിപരായിരുന്നു ശ്രീ റിയാസ് അഹമ്മദ്

<u>ഗുണങ്ങൾ കാണുക, ദോഷങ്ങൾ മറക്കുക. അഹ്മദ് ഉസ്മാൻ സേട്ട്.</u> *B.A*

മർഹൂംഅഹ്മദ് ഉസ്മാൻ സേട്ട്

മനുഷ്യൻ പ്രകൃത നന്മതിന്മകളുടെ സമ്മിശ്ര സ്വഭാവമുള്ളവനായിട്ടാണ്സൃഷ്ടിക്കപെട്ടിട്ടുള്ളത്. സൽഗുണസമ്പൂർണ്ണനായവനെയോ, എല്ലാ ദുർഗുണങ്ങളുടെയും മൂർത്തിമത്തായവനേയോ ലോകത്തു കാണുവാൻ പ്രയാസമാണ്. അങ്ങേയറ്റം ദുഷ്ടനും നീചനുമാണെന്ന് നാം കരുതുന്നവരിലും, ചിലപ്പോൾ സ്നേഹത്തിന്റെയും ത്യാഗത്തിന്റെയും സഹാനുഭൂതിയുടെയും സ്ഫുരികങ്ങൾ കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞെന്നുവരും.

മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിൽ വളരെ സാധാരണവും എന്നാൽ ഏറ്റവും നിന്ദ്യവും കുത്സിതവുമായ ഒന്നാണ് അന്യരുടെ ദോഷങ്ങൾ മാത്രം കാണുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നത്. ഈ ക്രൂര വിനോദത്തിൽ ഒരു തരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരുതരത്തിൽ വ്യാപാരിക്കാത്തവര് നമ്മിൽ ആരും തന്നെ കാണുകയില്ല. അതുപോലെ തന്നെ നമ്മിൽ പലരും ഈ ദ്രോഹത്തിന് പലപ്പോഴും ഇരയായി തീരാതിരുന്നിട്ടുമില്ല.

ഒരാളുടെ അഭാവത്തിൽ അയാളുടെ തെറ്റുകളും കുറ്റങ്ങളും പറയുക എന്നതാണ് പരദൂഷണം. പരദൂഷണം ചെയ്യരുത് എന്ന് എല്ലാ മതങ്ങളും അനുശാസിക്കുന്നു. എന്നാൽ മനുഷ്യർ തീരെ അശ്രദ്ധ പാലിക്കുന്ന കാര്യവും ഇതല്ലാതെ മറ്റൊന്നില്ല. ഈ ദുശ്ശീലത്തിന്റെ ഇരയായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള എത്ര എത്ര നിരപരാധികൾക്കാണ് അപരിഹാര്യമായ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ളത്.

മുഹമ്മദ് നബി (സ) യോട് ഒരിക്കൽ ഒരാൾ പറഞ്ഞു: "അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലെ, ഞാൻ എന്റെ ഒരു സുഹൃത്തിനെപ്പറ്റി തെറ്റായി ദോഷാരോപണം ചെയ്തുപോയി. ഇനി ഇത് എങ്ങനെ തിരുത്തുവാൻ സാധിക്കും.? അപ്പോൾ നബി (സ) കല്പിച്ചു. "നീ ഓരോവീട്ടുപടിക്കലും പക്ഷികളുടെ തൂവൽ ഓരോന്ന് വീതം വെച്ചിട്ട് നാളെ വരും." അതു പ്രകാരം അടുത്തദിവസം അയാൾ വന്നപ്പോൾ തലേന്നാൾ വെച്ച തൂവലുകൾ പെറുക്കിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ അയാളോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു, അയാൾ മറുപടി നൽകി:- "അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലെ, അത് അസാദ്ധ്യമാണ്, രാത്രി വീശിയകാറ്റിൽ ആ തൂവലുകൾ എല്ലാം പാറി പറന്നു പോയിരിക്കും" "ശരിയാണ്, അപ്രകാരംതന്നെയാണ് നീ നിന്റെ സുഹൃത്തിനെപ്പറ്റി കരുതലില്ലാതെ പറഞ്ഞവാക്കുകളും." എന്ന് നബി (സ) അരുളിചെയ്തു.

ഒരേ സ്വഭാവത്തെ രണ്ട് തരത്തിൽ കാണുന്ന പതിവ് നമ്മിലുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി അന്യരിൽ നിർബന്ധബുദ്ധി എന്ന് നാം പഴിക്കാറുള്ളത് തന്നെ നമ്മിൽ ആകുമ്പോൾ നിശ്ചയദാർഢ്യത എന്ന ഓമനപ്പേരിൽ നാമതിനെ ന്യായികരിക്കുന്നു നാം നമ്മുടെ തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ മറക്കുകയും, അന്യരുടെ പർവ്വതീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്? അന്യരെ കുറ്റപെടുത്തുവാനുള്ള വാസന മനുഷ്യപ്രകൃതിയിൽ രൂഢമൂലമായിട്ടുള്ള ഒരു രക്ഷാകവചമാണെന്നാണ് പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. അതിനാലാണ് ഒരാൾ മറ്റുള്ളവരിൽ ഏതു കുറ്റമാണ് അധികമായി ചുമത്തുന്നത് എന്നതിൽ തന്നെ അയാളിൽ

ഏതു ന്യൂനതയാനുള്ളതെന്ന് മനസ്സിലാകാമെന്ന് മനശാസ്ത്രന്മാർ പറയുന്നത്.
മറ്റുള്ളവരിൽ കുറ്റങ്ങളും കുറവുകളും കണ്ടുപിടിക്കുക എന്നത് ഒരുതരം മാനസികരോഗമാണ്. ചെറുപ്പത്തിൽ മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്നും വേണ്ടത്ര സ്നേഹവും പരിലാനയും ലഭിക്കാതെ വളരുകയും, മറ്റു കുട്ടികൾക്കു അത് ലഭിക്കുന്നത് കാണുവാൻ ഇടയാകുകയും ചെയ്യുന്ന കുട്ടികളാണ് ഈ മാനസികരോഗം കൂടുതലായി കാണുന്നതെന്ന് സുപ്രസിദ്ധ ഡോക്ടർ ആൻഡേഴ്സൺ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ വളരുന്ന കുട്ടികളുടെ ഉപബോധ മനസ്സിൽ ഒരു തരം അപകർഷതാബോധം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ കുട്ടികൾ വളർന്നു ജീവിതത്തിന്റെ ഏതു തുറകളിൽ പ്രവേശിച്ചാലും ശരി അവരോടൊപ്പം അവരറിയാതെ ഉപബോധ മനസ്സിൽ മറ്റുള്ളവരോട് അസൂയയും, പകയും, വിമർശന സ്വഭാവവും വളർന്നുവരുന്നു. ഏതൊരു വ്യക്തിയിലും സംഘടനയിലും, പ്രവർത്തനങ്ങളിലും കുറ്റങ്ങളും കുറവുകളും കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിലും, അവയെ നിശിതമായി വിമർശിക്കുന്നതിലും അവർ ചാരിതാർത്ഥ്യം കണ്ടെത്തുന്നു. എല്ലാത്തിനെയും എതിർക്കുകയും കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്താലെ തങ്ങളെ മറ്റുള്ളവർ ഗൗനിക്കുകയുള്ളു എന്ന് അവരുടെ ഉപബോധമനസ്സ് അവരോട് മന്ത്രിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും. "നിങ്ങളിൽ തെറ്റുചയ്യാത്തവർ ആരോ, അവർ ആദ്യമായി കല്ലെറിയട്ടെ" എന്ന ഈസ്സ നബിയുടെ സുപ്രസിദ്ധ വാക്യങ്ങൾ വളരെ അർത്ഥവത്താണ്. തെറ്റു ചെയ്യാത്ത മനുഷ്യൻ ഇല്ലെന്നിരിക്കെ ആർക്കെങ്കിലും മറ്റുള്ളവരെ കല്ലെറിയുവാൻ അവകാശമുണ്ടോ എന്ന് ചിന്തിക്കേണ്ടിയതാണ്.

പരദൂഷണത്തെയും, കള്ളപ്രചരണങ്ങളെയും, ഹീനമായ വിമർശനങ്ങളെയും ഇസ്ലാം കഠിനമായി നിരോധിച്ചിട്ടുണ്ട്.
"സൽപ്രവർത്തിയും, ദുഷ്പ്രവർത്തിയും ഒരു പോലെയല്ല. നന്മയെ കൊണ്ട് തിന്മയെ തടുക്കുക" എന്ന് വിശുദ്ധ ഖുറാനിലെ "ഹാമീംസജ്ദ" എന്ന സൂറത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.
റസൂൽ കരീം (സ) പറയുന്നു "മറ്റുള്ളവരെ പറ്റി ദോഷങ്ങൾ പറയരുത്, അത് നിങ്ങളുടെ മരിച്ച സഹോദരന്റെ മാംസം തിന്നുന്നത് പോലെ നികൃഷ്ടമാണ്. അപ്പോൾ സഹാബികൾ ചോദിച്ചു "ഞങ്ങൾ പറയുന്നത് യഥാർത്ഥമായ ദോഷങ്ങൾ ആണെങ്കിലൊ" അതിന് നബി (സ) മറുപടി നൽകി "ഉള്ള കുറ്റങ്ങൾ പറയുന്നതാണ് പരദൂഷണം, ഇല്ലാത്തത് പറയുന്നവർ കളവു പറയുക എന്ന മറ്റൊരുകുറ്റവും കൂടി ചെയ്യുന്നു. "

ഒരു സഹോദരന്റെ തെറ്റുകൾ അറിയുവാൻ ഇടയാവുകയും, അതിനെ മറ്റാരും അറിയാതെ രഹസ്യമായി സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാരോ, അവന്റെ പാപങ്ങൾ അള്ളാഹു പൊറുത്തു കൊടുക്കുന്നതാണ് എന്ന് നബി (സ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഹസ്രത് അബ്ബാബിന് അമീർ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നു (തിബ്റാനി)

മറ്റൊരുത്തനെപറ്റിയുള്ള ദുഷ്പ്രചരണത്തെ എതിർക്കുകയും, അവന്റെ അഭാവത്തിൽ അവനുവേണ്ടി വാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവന്റെ മുഖത്തെ അള്ളാഹു നരഗാഗ്നിയിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കുമെന്ന് റസൂൽ കരീം (സ) പറഞ്ഞതായി ഹസ്രത് അബുദ്ദർദാ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നു. (തിർമിദി)
ഹസ്രത് സുഫിയാൻ എന്ന സഹാബി ചോദിച്ചു "നാം ഏറ്റവും ഭയപ്പെടേണ്ടതും വളരെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതും എന്തിനെയാണ്. " അപ്പോൾ നബി (സ) തന്റെ നാക്കിനെ ചൂണ്ടി കാണിച്ചു. (അബു ശൈഖ്)

മേൽ ഉദ്ധരിച്ച മുഹമ്മദ് മുസ്തഫ (സ) യുടെ തിരുസൂക്തങ്ങളിൽനിന്ന് മുസ്ലിമീങ്ങളായ നാം പരദൂഷണത്തെ വെറുക്കുകമാത്രമല്ല, ആ ദുർമാർഗ്ഗപ്രലോപനത്തെ ചെറുക്കുകകൂടി ചെയ്യേണ്ടതാന്നാണ് എന്ന് സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു. അപവാദം പറച്ചിൽ വിദ്വേഷത്തിന്റെയോ മാനസിക ദുർബ്ബലതയുടെയോ വ്യക്തിപരമായ കുറ്റസമ്മതമാണ്. അത് മനുഷ്യനെ സാംസ്കാരികമായി അധഃപതിപ്പിക്കുന്ന ഹീനമായ ചാപല്യമാണ്. ചെളി വാരി എറിയുന്നവന്റെ കൈകൾ വൃത്തിഹീനങ്ങളായി തീരുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. മറ്റുള്ളവരുടെ ഗുണങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുവാനോ, അത് വെളിപ്പെടുത്തുവാനോ ആരും മിനക്കെടാറില്ല. എന്നാൽ ദോഷങ്ങളെ തേടിപിടിക്കുവാനുള്ള നമ്മുടെ വാസനയെ ചെറുക്കുവാനെങ്കിലും നാം ശ്രമിക്കേണ്ടതല്ലെ?

ഡോക്ടർ വാൾട്ടർമൂർ എന്ന തത്വചിന്തകൻ മനുഷ്യ പ്രകൃതിയെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ, ഒരു വെള്ള കടലാസെടുത്തു അതിന്റെ ഒത്ത നടുക്ക് ഒരു കറുത്തപുള്ളിയിട്ട് സദസ്സരോട് ചോദിച്ചു - നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ എന്തു കാണുന്നു? അവരെല്ലാവരും 'ഒരു കറുത്ത പുള്ളി 'എന്നാണ് മറുപടി പറഞ്ഞത്. "ആ കറുത്ത പുള്ളിക് ചുറ്റും എത്രയോ വലുപ്പത്തിലുള്ള വെള്ളനിറം നിങ്ങളിൽ ആരുംതന്നെ കണ്ടില്ലല്ലോ" എന്ന് അദ്ദേഹം സഹതപിക്കുകയുണ്ടായി.
മറ്റുള്ളവരുടെ കറുത്ത കുറ്റങ്ങളെ കണ്ടുപിടിക്കുവാനുള്ള ഉത്തേജനത്തെ അടിച്ചമർത്തി, പകരം അവരുടെ വെളുത്ത ഗുണങ്ങളിലേക് നമ്മുടെ മുഴുവൻ ശ്രദ്ധയും കേന്ദ്രികരിക്കുവാൻ നാം പരിശീലിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സമസൃഷ്ടികളുടെ ഗുണങ്ങൾ കണ്ടെടുക്കുവാനുള്ള കഴിവ് നാം നേടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആ ഗുണഗങ്ങളെപറ്റി പ്രതിപാദിക്കുവാനും നാം പരിശീലിക്കണം. മറ്റുള്ളവരെപ്പറ്റി നല്ലത് പറയുവാനുള്ള കലാവിരുത് നാം സമ്പാദിക്കണം. അങ്ങനെ നന്മകൾ തേടിപിടിക്കുവാൻ നാം ശ്രമിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ മനസ്സിൽനിന്ന് അസൂയയും പകയും വിദ്വേഷവും പാടെ മാഞ്ഞു പോകുന്നു. മനസ്സ് നിർമല സുന്ദരമായിരിക്കുകയും, നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ശാന്തിയും സമാധാനവും നിറയുന്ന അത്ഭുതകരമായ വ്യതിയാനം നാം അനുഭവിച്ചറിയുകയും ചെയ്യുന്നു.
====================================